

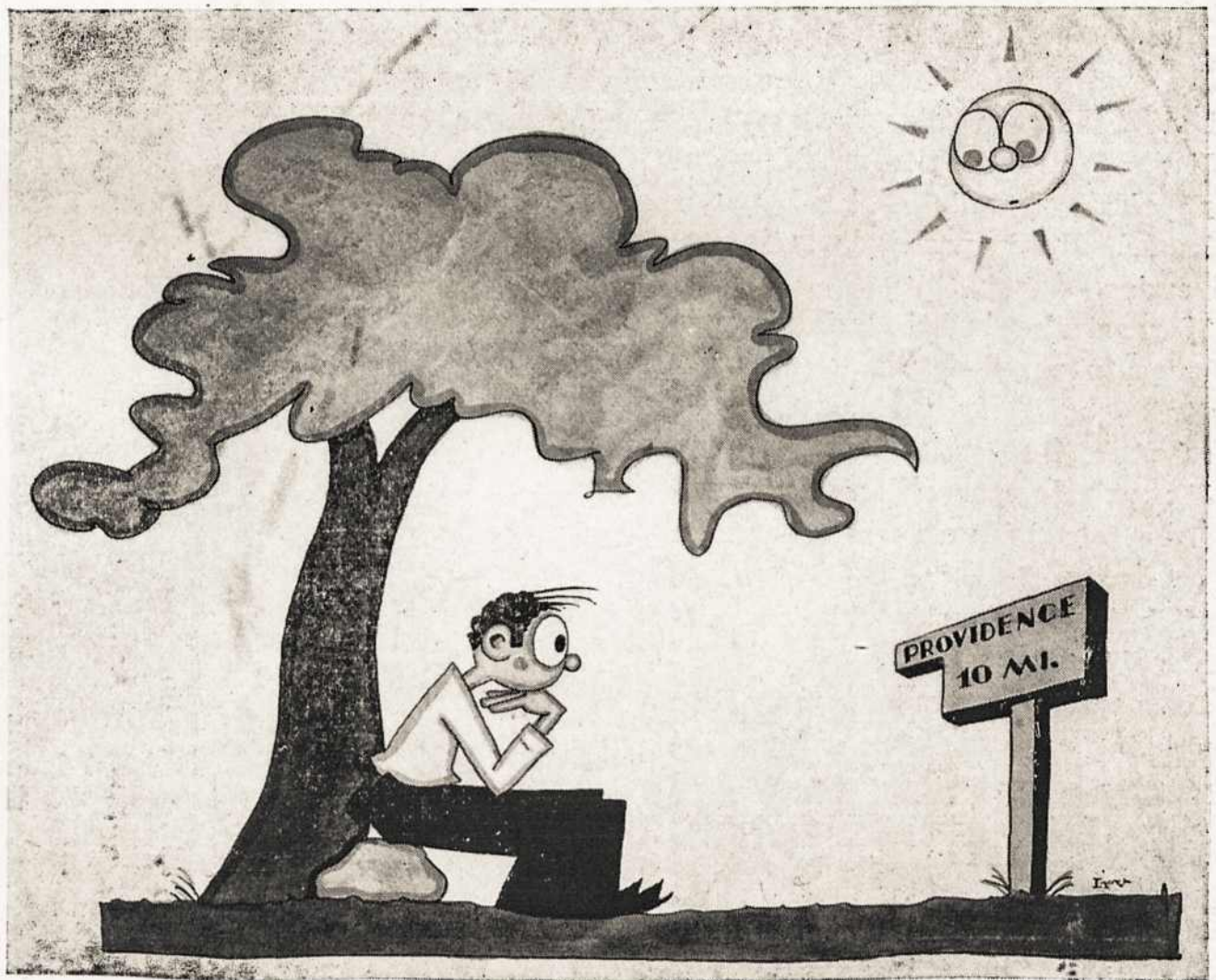

VYTTIS

J. Petrauskas

24 Thomas Park

Boston Mass.

I wonder how far prosperity is from here?...

Kokios Sekretorės Redaktorius Pageidauja.

Ji neprivalo būti jauna — ji nieko nesugebės.

Ji neprivalo būti sena — ji bus apsileidusi.

Ji neprivalo būti negraži — aš negalėsiu į ją pasižiūrėti.

Ji neprivalo būti graži — aš tik į ją težiūrėsiu.

Ji neprivalo būti užsispirianti — aš to nepakęsiu.

Ji neprivalo būti garsi — ji bus įžuli.

Ji neprivalo būti prastai apsilvikiusi — ji negražiai atrodo.

Ji neprivalo būti puikiai apsilvikiusi — ji su laiku norės, kad pakelčiau jai algą.

Ji neprivalo būti kruopšti ir baugi — tokie dalykai mane nervina.

Ji neprivalo būti tyli — aš virsiu laukiniu žmogumi.

Ji neprivalo būti plepi — juk tai kvaila.

Ji neprivalo man priešintis — juk tai akiplėšiška.

Ji neprivalo atnešti man dokumentus pasirašyti toliai, kol aš pareikalau. Kitaip pasielgdama ji mane erzins.

Ji neprivalo laukti ligi aš pats dokumentų pareikalau, nes aš galiu užsimiršti ir tuo pavėluosime juos atiduoti į pašta.

Ji neprivalo manęs daug ko klausinėti — toksai jos elgimasis bus man tikra našta.

Ji privalo klaustis, kitaip neišvengs ji netikslumų.

Ji neprivalo trumpų pranešimų siųsti konvertuose, juk susidarys dėl to daug išlaidų.

Ji neprivalo siųsti atvirlaiškių, tas gali pakenkti mano kreditui.

Ji neprivalo prašyti atostogų, nes ką aš vienas be jos veiksiu.

Ji neprivalo prašyti atostogų ir tada, kai aš pats išvažiuoju, juk kas tuomet ves mano reikalus.

Ji neprivalo būti negabi, nes tokia man nereikalinga.

Ji neprivalo būti per daug veikli, nes negalėsiu aš niekuomet pasibartiti.

Visų šių ypatybių privalo ji turėti tik tiek, kad būčiau pilnai ja patenkintas.

Mislės

— Oi sakyk, sakyk,
Jauna mergužėle,
Kas margas nerašytas?

— Ne mergelė būčiau,
Kad aš nežinočiau,
Kas margas nerašytas.
Margas genužėlis,
Girios pauktužėlis.
Tai margas nerašytas.

— Oi sakyk, sakyk,
Jauna mergužėlė,
Kas gimė be kalbelės?

— Aukštam kalnely!,
Pilk's akmerėlis,
Tai gimė be kalbelės.

— Oi sakyk, sakyk,
Jauna mergužėle,
Kas lekia be sparnelių?

— Lygiais laukeliais,
Šiaurus vėjelis,
Tai lekia be sparnelių.

— Oi sakyk, sakyk,
Jauna mergužėle,
Kas bėga be kojelių?

— Tai jūrėmis, marėmis,
Juodas laivužis,
Tai bėga be kojelių.

— Žmonių Daina.

MARYTĖS MALDA

Prieš eidama gulti, Marytė atsi-
klaupė papoteriauti ir savo vakari-
nę maldelę užbaigė šitokių prašymu:

— Gerasis Dievuli, padaryk Lon-
doną Prancūzijos sostine. Amen.

— Maryte, — klausia mergaitės
mama, — kas ten tavo per malda?

— Ah mamyte, aš šiandien mokyk-
loj taip parašiau rašto darbe, tai
prašau Dievulio, kad taip ir būtų.

Škotų Šykštumas.

Apie škotų šykštumą ir taupu-
mą yra daugybė įvairiausių anekdo-
tų. Štai vienas.

Mack Culloch, škotas iš Edin-
burgo, išbuves keletą metų Ameri-
koje, suamerikonėjęs, grįžta namo.
Uoste grįžusį sveikiną penki jo bro-
liai, visi su didelėmis barzdomis.

— Vyrai, ar iš proto išėjot! —
nustebo amerikietis — ką tat reiškia,
kodel barzdų neskutate?

— Kaip tai! Argi pamiršai, kad
išvažiuodamas išsivežei skustuvą su
visais prietaisais? — paaiškino vy-
resnysis brolis.

Nuramino.

— „Tasai Stapas išvadino mane
kvailiu, aš jam nedovanosiu!...“

— „Nesikarščiuok be reikalo; Sta-
pas neturi jokios savo nuomonės; jis
tik kartoja, ką iš kitų yra išgir-
dęs“...“

Pakvietė.

Vienas jaunikaitis pasiuntė pirš-
lį pas kaimyną, kad pakviestų į ves-
tuves. Piršlys, zinodamas, kad kai-
mynas turi labai piktą kalę, kuri tuo
laiku buvo su mažais šunyčiais, pri-
ėjęs prie lango ir drebėdamas tarė:

— Ar kalė namie?!... Prašau su
visais vaikais į Baltro vestuves!

V Y T I S — The Knight

Published semi-monthly by the — Lietuvos Vyčiai — Knights of Lithuania.

Entered as Second Class Matter Oct. 23, 1915 at the P. O. at Chicago, Ill. Under Act of March 3, 1879. Accepted mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 Act of Oct. 3, 1917, authorized on April 12, 1921

Redaktorai:

Antanas L. Lapinskas

Konnie J. Savickus

Prenumerata:

Metams	\$2.00
Užsieny	\$3.00
Pavienio Numerio Kaina	20c.

Subscription Rates:

Yearly	\$2.00
Foreign Countries	\$3.00
Single Copy	20c.

Įvairiais Reikalais Kreipkitės:

“ V Y T I S ”

Address all Communications to:

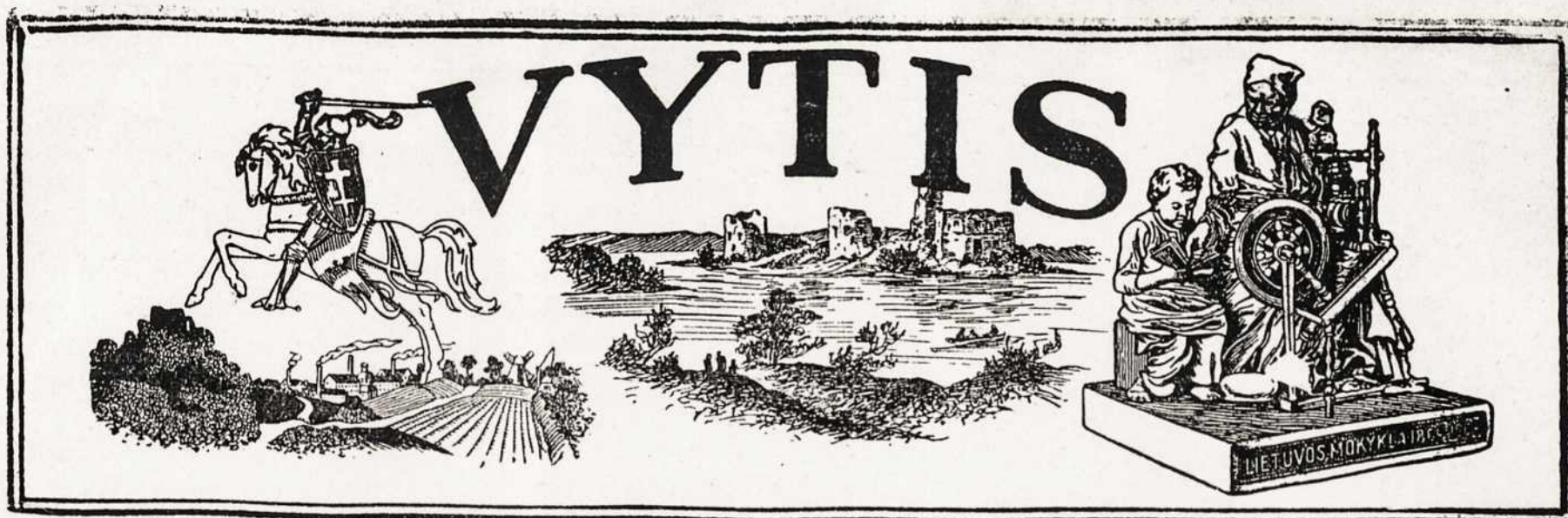
“ V Y T I S ”

4736 So. Wood St.,
Telephone Lafayette 6298

Chicago, Ill.

4736 So. Wood St.,
Telephone Lafayette 6298

Chicago, Ill.

AMERIKOS LIETUVIŲ JAUNIMO ŽURNALAS

METAI XV.

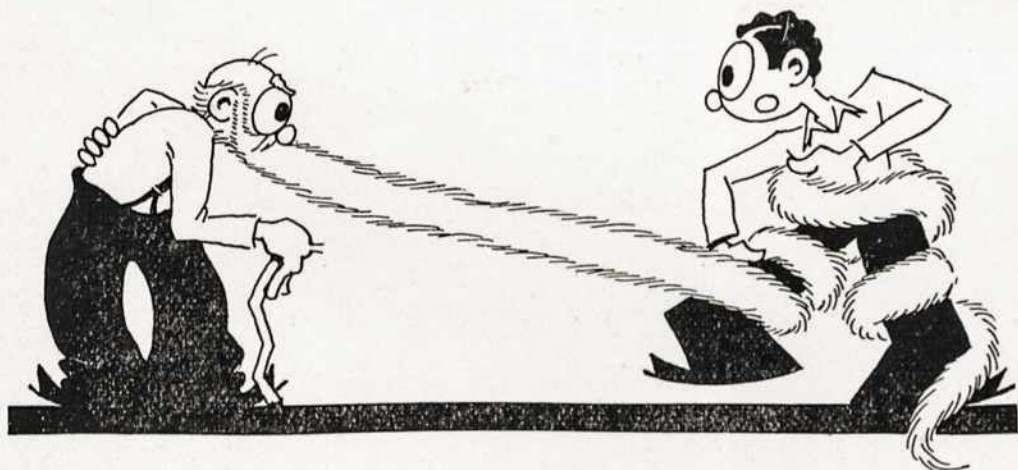
KOVAS-MARCH 15, 1933

NO. 5, (345)

RAMP AND RANT

I was informed that our worthy Lithuanian folk of New England, gathered in solemn convention, curtly and firmly, passed a resolution denouncing both the "VYTIS" and the "DRAUGAS" publications for permitting English matter to be printed therein. The "Draugas", in an able editorial by its editor, Mr. Simutis, in the issue of March 9th, 1933, justified its position and pointed out the unreasonableness of the resolution. The "VYTIS", in turn, explains its attitude for the enlightenment of the men from the East.

The Convention decried the fact that inserting English articles in Lithuanian periodicals would mean the Americanization of our youth. They would prevent the inevitable. They would tie up our activities with

their ideas. Further, Americanization in America is no crime. By dropping English articles from our journals, we would be telling the Lithuanian youth to seek the promotion of its interests among other nationalities. The New Englander says that he who doesn't know Lithuanian should learn it. Our youth answers in the same vein and says, if you live in America learn to read and write the language.

The "VYTIS" realizes that half its readers can not readily grasp their native tongue. We do not intend to ignore that half; instead, we constantly seek to instill a spirit of nationalism within their hearts. The eyes of the East are open, but they cannot see.

Stiprinkime Savo Organizaciją

Šiems sunkiems laikams negerėjant, bet vis dar jiems einant blogyn, dauguma organizacijų bei draugijų, pastaraisiais laikais ėmė silpnėti ne tik narių skaičiumi, bet ir finansiniu atžvilgiu. Tas pradeda daugiau ar mažiau apsireikšti ir Vyčių kuopų gyvavime.

Centras jau nuo seniau randasi sunkioje padėtyje, kas beveik visiems iš mūsų gerai žinoma, nors labai retas kuris iš mūsų galvojame ir dedame pastangas, kad jam pagelbėjus. Bet to dar negana. Nekurios kuopos, kurios kiek laiko atgal buvo vienos iš stipriausių, atsidūrė silpnųjų tarpe, netik savo narių skaičiumi, bet ir finansiniai. Šio nusilpimo priežastimi yra ne vien tik sunkūs laikai, bet ir daug kitų dalykų, apie kuriuos būtų pravartu pakalbėti.

Visų Vyčių didžiausiu rūpesčiu turėtų būti Centras, nes Centras tai mūsų visos organizacijos širdis, ir Centrai žlugus kuopų čarteriai liktų be vertės. Paprastai, tik seimo laiku mes susirūpiname, kaip pagelbėti Centrai. Visi duodame daugybę įvairiausių patarimų, gražiausių pasižadėjimų ir tuomi lieka viskas užbaigta. Parvažiavę į savo namus apie visus pažadus užsimirštame, o centras ir vėl laukia kito seimo, tikėdamasis, kad šis ką nors geresnio nutars. Bet mes turėtume suprasti, jog mūsų nutarimai yra be vertės, jei mes jų nepildome.

Pažiūrėkime dabar, kokias būdais galime suteikti centrui paramos. Pirmiausiai, kiekviena kuopa turėtų stengtis pasiūsti neatidėliojant duokles nuo kiekvieno nario į centrą, nes pastaruoju laiku randasi daug kuopų, kurios moka į centrą tik už keletą narių, o kitus pinigų sunaudoja kuopos tikslams. Ir kurios kuopos tai daro, prasižengia prieš savo konstituciją, kadangi konstitucijoje pažymėta, jog tik prigulinti centre nariai gali būti kuopos nariais.

Kitas būdas paremti centrą, tai suteikti tiesioginę auką. Pereitais metais tą padarė nemažas skaičius kuopų, bet šiais metais to visai nesimato. Bet tas būtų kuopoms ne taip jau sunku padaryti. Kiekviena kuopa kas metai daro tam tikrą skaičių parengimų. O jei kuopa pasišvęstų ir padarytų vieną parengimą daugiau, centro naudai, pati kuopa nieko nenukentėtų ir tuo pačiu centrui suteiktų paramos. Savo spaustuvę mes irgi daug paremtume, jei visus kuopų spaudos dar-

bus duotume apdirbti į savo spaustuvę centre. Taipgi visos kuopos turėtų pasistengti parinkti savo apylinkėje skelbimų į "Vytį" ir tuom paremti jį materialiai.

Paskutiniu metu laiku daugelyje kuopų sumažėjo narių skaičius. Viena iš svarbiausių šio apsireiškimo priežasčių, tai sunkūs bedarbės laikai. Daugelis vyčių nuostojo savo darbų ir negali užsimokėti savo duoklių. Kaip paprastai jie ir traukiasi iš mūsų tarpo.

Nariai, kurie neišgali savo duoklių į kuopą ir centrą užsimokėti turėtų būti kuopų apžiūrėti ir nuo mokesčių paliuosuoti. Minėti nariai gali kuopai atsi-lygiinti savo darbu. Gi darbininkų kiekvienai organizacijai beveik visuomet trūksta. Paprastai darbų yra daugiau, negu darbininkų, ypač kada yra daroma kokie nors parengimai. Tuo būdu mūsų organizacija nenukentėtų, o kuopos neprarastų veiklių narių.

Kiekviena kuopa ne tik savo, bet ir visos organizacijos labo dėlei, turėtų stengtis prilaikyti senuosius prityrusius narius savo tarpe. Nors jie ir būtų atidavę kuopos vairą jauniesiems, bet jų priežiūra ir pagalba jauniesiems yra labai naudinga ir tiesiog reikalinga.

Tenka patirti, jog nekurios kuopos yra įvedę įprotį, kur vedusiam vyrui priklausant prie vyčių, jo pati irgi yra padaryta kuopos nare, nors ji ir nemoka į kuopą duoklių. Tas prilaiko vedusius narius prie kuopos ir pati organizacija nenustoja savo senųjų narių. Ir ištikro šis įprotis yra labai pageidautinas ir būtų mūsų organizacijai tikrai naudingas, jei visuotiname seime jis būtų priimtas ir įgyvendinta.

Šiais sunkiais laikais ypatingai artimesnės vyčių kuopos turėtų sueiti su viena kita į draugiškus bendravimo sąryšius, paremdamos viena kitos parengimus ir visokias pramogas. O išgirdus apylinkėje, kad kita kuopa atsidūrė į blogą padėtį, kas šiais laikais nenaujiena, kitos kuopos ir apskritis privalėtų ištiesti brolišką ranką ir jai pagelbėti. Gi ši kuopa ateityje gal tuo pačiu savo kaimynėms galės atsisteisti.

Kuopos turėtų stengtis taipogi daugiau apie savo veikimą "Vytyje" ir kituose laikraščiuose rašyti. Tas parodytų, ką kuopa veikia. Gi kitos kuopos iš jų veikimo galėtų daug pasimokyti.

Pastaruoju laiku ne vienas iš vyčių darbuotojų susidūrė su sunkiomis kliūtimis bei aplinkybėmis iš priežasties to kai kurie iš jų nor atsisakyti iš savo pareigų ir net apleist šią organizaciją. O mūsų organizacija dabar kaip tik daugiau negu kada pirmiau reikalauja iš mūsų daug daugiau darbo ir pasišventimo. Gi atsisakydami iš savo pareigų ar visai iš savo organizacijos, jau nekalbant apie pačią organizaciją, mes del savęs nieko nelaimėtume, o ištikrųjų daug prarastume, nes pasirodytume silpnučiais, nepajėgiančiais kovoti su didesnėmis kliūtimis ir sunkesnėmis aplinkybėmis.

Taipgi dabar visi su tikru pasišventimu drąsiai stokime darban savo organizaciją ir jos idėją stiprinti, o pastačius ant tvirtų pamatų, galėsime tuomet paduoti organizacijos vairą kitiems, o patys tada galėsime pasilsėti. Dabargi paduokime vienas kitam brolišką ranką ir su pasiryžimu dirbkime „Dievui ir Tėvynei.“

— A. J. M.

To Imagination

I love thee, closest image of my soul,
For thou dost take the weak and make them whole.
And fashion from them beauty, form,
All unto an heavenly norm.

Thou art the crucible through which doth move,
The bitter unto sweet, the rough unto smooth.
Thou makest life all-heavenly,
By thy pains, and powers equally.

O. I marvel that I posses,
Such a friendship within my very breast.
Where I can sooth and feel the whole day long,
That with it life is one uninterrupted song.

A thorn I see, but thou a flower,
Again, a storm, but thou a shower;
I prize thy companionship unto me,
For all life long, I am ever free. **Plytaitis.**

Sunset

The sun sets rosy o'er the western hill,
The gem of twilight's charms —
All nature stands in rapture still,
A victim in its arms.

The day is o'er, sunshine no more,
Will lead in proud array!
It has sunk deep down to the eternal shore,
Called from this life away.

Would my soul when its ev'ning calls
All-smiling leave the hill
As now the sunset softly falls,
May mine at God's sweet will!

Mūsų Jaunimas

Mūs' jaunimas — mūsų Vyčiai,
Tai žiedeliai ateities...
Gyven Tautai ir Bažnyčiai,
Pilni drąsos ir vilties...

Mes jaunimą turim gerbti,
Jam padėti iš širdies.
Bet ne darbus jųjų smerkti,
Kaip dabar daroma — išties.

Dažnai kalbam, kad jaunimas,
Neklusnus ir nutautėjęs.
Kas tik tokių kalbų imas,
Yr' sunkiai nusidėjęs...

Dieve, laimink jųjų žygius,
Užlaikyk dorais, blaiviais.
Išugdyk tautai karžygius,
Vesk juos tiesos keliais.

Mūs' jaunimas — mūsų Vyčiai
Jų idėja yr' kilni.
Gyven Tautai ir Bažnyčiai,
Didžio pasišventimo pilni...

Laima.

J. Spilmann S. J.

DU JAUNI JŪRININKAI

Aušo rytas. „Charente“ stovėjo pakrypęs ant kairiojo šono vos metro gilumo vandenyje. Už patrankos šūvio tolumo buvo Korduos tvirtovės.

Atvyko komisija ir apžiūrėjo laivą. Jis jau buvo pusėtinai apdaužytas ir reikalingas remonto. Juo plaukti per jūrą nebuvo galima. Tada atplaukė kitas laivas, vardu „Decade“. Į šį laivą buvo perkelta visa „Charente“ laivo įgula ir kaliniai. „Charente“ buvo išvežtas į Bordo uostą remontui, o „Decade“ plaukė į Kene.

„Decade“ buvo senas prekių laivas ir žymiai mažesnis už „Charente“. Kalinių kambarys labai ankštas. Laivo gydytojas darė pastabų, laive prasidėjęs maras. Bet kapitonas Villette, pasišiaušęs jakobinas, didis kunigų priešas, šnairomis priėmė tas pastabas. „Jeigu ir pusė tų juodųjų paukščių pakeliui išdvėstų, tai ir taip dar per daug jų nuvyks į Kene. Aš žinau mūsų valdžios mintį. Kene tai yra tik kita krintamojo kirvio išvaizda. Skirtumas tarp vieno ir kito yra tik tas, kad vienas yra kruvinas, o kitas ne“, juokavo mažas, pageltonavęs ir žiauriomis akimis žmogus.

„Aš nežinau, bet man tas naujasis kapitonas nepatinka“, kalbėjo pirmą vakarą Albertas Šomier Pauliui Grožan, kai juodu laive „Decade“ į mažutę kajutę viską susinešė. „Jis labiau gerus kunigus niekina, kaip tie paprastieji nusikaltėliai, kurie su kunigais drauge vežami.“

„Man nepatinka nei laivas, nei kapitonas“, šnibzdėjo Paulius. „Bet saugokis, kad niekas mūsų kalbos neišgirstų! Kapitonas lieptų mudu prie stulpo pririšti ir plakti. Tai labai skaudu, sakau aš tau! Tu nepriklausai prie laivo žmonių ir gal būtų geriau, jei tu rašytum savo dėdei su trispalve juosta, kad jis tau parūpintų kitą kokį nors laivą“.

Bet ką gi! Jei aš turiu važiuoti į Kene, tai maloniausiai važiuoju drauge su tavim. Aš nenoriu apleisti ir seno klebono Rozier. Jis toje baisioje oloje tuoj apsirgs, nes jau yra gana pasenęs ir silpnokas. Gal aš galėsiu kartais tavo obuolių jam nunešti“.

„Gerai. Taupykiva obuolius ligoniams. Tai mano motinai padarys daug džiaugsmo, kai aš jai apie tai papasakosiu. Ji yra dievota moteriškė ir prieš porą metų bemaž ko būtų patekusi į revoliucijos teismą už tai kad gynė kunigus“.

Trūko bemaž visas mėnuo laiko, kol „Decade“ galėjo išplaukti. Tai buvo žiaurus laikas vargšams kunigams, kurie nė karto neišėjo ant laivo lubų pasi vaikščioti ir grynų oru pakvėpuoti. Kapitonas Villette visiškai pamažu leido laivą pagal Ispaniją su svetimomis vėliavomis, kad tuo būdu nepatektų anglams, kurių

laivai plaukiojo apie Biscaya ir medžiojo prancūzų laivus.

Karininkai jam aiškino: „Bus dar pakankamai laiko tuos nelaimingus žmones sukimšti į tą baisų urvą, jei pavojingas būres pamatysime“. Pirmasai laivo leitenantas jas sakė: „Gydytojas aiškino, kad mūsų laive išsiplės maras dar nenuplaukus iki pusės vandenyno, jei ir toliau taip bus“.

Kapitonas Villette visai nesidavė perkalbėti. „Tai yra priešai vienos ir nedalinamos respublikos! Visi kunigai ir vienuoliai yra užsitarnavę mirtį“. Pridėjęs dar keletą koliojamų žodžių, kapitonas pasitraukė. Paulius Grožan ir Albertas Šomier jo kalbą girdėjo. „Pfui“, prabilo pusbalsiu Albertas. „Nieko panašaus nebūtų ištaręs kapitonas Brija“.

„Saugokis“, perspėjo jį jūrininkas. „Aš manau, kad jis tave girdėjo ir už tai nuo jo gausi“.

„Ar tai ne tiesa? Ar kapitonas Brija ne gražiau elgėsi su kunigais ir ar ne su pagarba apie juos kalbėjo? Jis turėjo drąsos viešai su prancūzų vėliava plaukti ir kovoje žuvo!“

Kapitonas šią vaiko kalbą girdėjo ir visas pageltonavęs iš pykčio prie jo prisiartinio. „Ką tu ten sakei? pakartok savo žodžius!“

Albertas nusigando, bet vis delto drąsiai atsakė, kad kapitonas Brija su kunigais gražiau elgėsi ir buvęs drąsus vyras.

„Tu dar daugiau sakei, tu sakei, kad aš esu bailys!“ rėkė Villette. „To aš nesakiau“.

„Ne. Jis to nesakė“, atėjo Paulius savo draugui į pagalbą.

„Bet tu taip manei, tu norėjai taip pasakyti! Aš tavo mintį gana gerai supratau. Ginkis, jei nori!“

„Aš negaliu meluoti“, kalbėjo Albertas. „Aš manau, kad reikėtų mažiau drąsos kunigus kolyti“.

„Tai kvailys!“ šūkavo Villette. „Klausk, vaikpalaiki, jei tu nebūtumei seserėnas pono komisaro Dybua, tai aš tave liečiau nuplakti už tokį pasielgimą! Bet kad dalykas liečia mane vieną ir tu tikrą jakobinų pas dėdę turi, tai šį kartą praleisiu pro pirštus. Bet žiūrėk! Vieno dalyko aš negaliu užmiršti. Aš pastebėjau, kad tu nuolatos tiems juodiesiems išdavikams neši obuolių. Ar tai tiesa, ar ne?“

„Jis nėra „Juodas išdavikas“. Tai yra labai garbingas ir šventas vyras“, rimtai atsakė Albertas Šomier.

„Tu jam nešei obuolių! O tuos obuolius tu esi pavogęs. Už tai gausi dvyliką kirčių su devynuodege kate“, pabaigė kapitonas, liedamas pagiežą.

„Aš nėsu vagis! Aš obuolių nevogiau!“ ašarodamas teisinosi Albertas.

„Kapitone, jis obuolių gavo iš manęs. Aš tuos obuolius gavau iš savo motinos, vaisių pardavėjos Rošeforte“, kalbėjo jūrininkas, drąsiai eidamas pirmyn.

„Bet ką gi, judu abudu vogėta obuolių ir abudu vieną šoki šokata! Tu pasidalinsi bausmę su tuo geltonsnapiu, kurs mane drįso pavadinti bailiu! Šiaip ar taip, bet judu abudu nusikaltota, kad be leidimo nešėta kaliniams obuolių. Už bausmę abudu eisita du kart 24 valandas draug su kaliniais gyventi. Tuo tarpu aš dalyką ištirsiu, ir bus judviem blogai, jeigu vogėta obuolių!“

„Dalyką ištikrite dar prieš neteisėtą nubaudimą!“ susijaudinęs kalbėjo Albertas: „Tik aš vienas daviau obuolių geram St. Michel klebonui ir, jei tas mano pasielgimas yra laikomas nusižengimu, tai grūskite mane vieną į kalinių salę!“

„Tai kietsprandis! Už tai atsiimsi pirmiausia savo kirčius, o paskui eisi pas šventąjį kleboną iš Benede. Ten jis galės tave guosti duona ir vandeniu!“

Nieko negelbėjo Pauliaus prašymas. „Džiaukis, kad tu negausi bausmės,“ karščiuodamasis kalbėjo kapitonas ir pašaukė pro šalį einantį matrosą, kad vaikui atskaitytų gerą skaičių kirčių. Matrosas nenoromis klausė kapitono, bet vaiką išvilko ir pririšo prie stiebo. „Kapitone, lai ši kartą pakanka vien baimės“, prašė matrosas. „Aš bijausi, kad kartais tam jaunikaičiui nugurkaulio nenumuščiau.“

„Tai jis klūpščias turi mane persiprašyti ir pripažinti, kad vogė obuolių,“ tarė kapitonas.

„Skaityk kirčius, gerasai Jone“, atsakė vaikas, „jei ir nugurkaulį numuštumei. Meluoti aš negaliu. Geriau velyk numirti. Jei už tai būsiu užmuštas, kad geram klebonui Rozier daviau obuolių, tai nueisiu į dangų. Mušk mane Dievo vardan!“

Matrosas paėmė botagą iš devynių vielų, kurs delto ir buvo vadinamas devinuodege kate, iškėlė jį mikliai aukšty, mokėjo taip gerai nuleisti, kad daugiau teko stiebui, kaip vaiko nugarai. Bet vis dėl to pakankamai gavo ir Albertas, kurs raitydamasis verkė. Triukšmą išgirde, prisiartino keli karininkai. Jiems pasisekė perprašyti kapitoną, kad liautųsi kankinęs vaiką. Kapitonas liepė nustoti mušus ir stūmė vaiką į kalinių salę.

Albertas ašarodamas atpasakojo senam St. Michel klebonui šį atsitikimą. „Tavo didelė meilė buvo mušimu atmokėta, nelaimingasai Alberte“, pagalios tarė kunigas Rozier. „Už tai bus didesnis tavo užmokesnis danguje. Obuolius, kuriuos tu nuo savo burnos atitraukei, angelas užrašė visus ir prie to dar pridėjo mušimo kirčius. Dievas tau už tai tūkstanteriopai atlygins. Gal būt, kad dalį to atlyginimo jau atiduos ir šioj žemėj. Aš Jį prašiau ir to. Klausyk, Alberte, čia irgi yra Dievo apveizda, kad aš dabar turiu progos su tavim truputį ilgiau pakalbėti. Tame triukšme, kai judu su Paulium dalindavota valgį, tai atlikti nebuvo galima. Dabar turėsiva pakankamai laiko, ir aš galėsiu tau viską išpasakoti, ką tik ant širdies turiu. Jau netrukus Viešpats mane pašauks į dangų!“

Kunigas Rozier atpasakojo vaikui viską, ką jis su kapitonu Brija padarė ir pasišaukė į liūdininkus vieną kitą iš stipresniųjų dvasininkų. „Aš esu tvirtai įsitikinęs, kad katalikiškoji valdžia Prancūzijoje vėl sugriš. Tada jūs, mano broliai, vėl sugrišite į tėvynę. Priimkite tada šį našlaitį, kurį dabar jo bedievis dėdė siunčia į mirties kraštą, ir padėkite jam atgauti įpėdinystę. Kapitonas Brija buvo man tą pagalbą prižadėjęs. Gaila, kad jis mirė. Bet aš turiu brangų dokumentą, kurs kada nors vaikui padės atgauti tėvų Šomier'ų krautuve. Štai tas dokumentas“.

Liūdininkams įsidėjus dokumento turinį, kunigas Rozier jį atidavė vaikui, perspėdamas, kad dokumentą gerai saugotų ir dvasininkų — liūdininkų pavardes gerai atsimintų.

Laivas „Decade“ įplaukė į tropikų juostą. Daug kalinių mirė drugiu. Lavonai buvo vyniojami į senas bures, prie kojų pririšama akmuo ir taip lavonas buvo metamas iš laivo.

Ir St. Michel klebonas mirtinai apsirgo. Pasišaukė Albertą Šomier ir jam suteikė paskutinį savo palaiminimą. „Dievas mane šaukia“, kalbėjo jis „ir aš tavo motiną danguje pasveikinsiu. Tik neverk! Mudu abudu danguje tavimi rūpinsivos. Aš esu giliai įsitikinęs, kad Dievas man bus maloningas ir kad mane priims į amžiną tėvynę, kadangi aš del Jo vardo esu ištremiamas iš žemiškos tėvynės. Būk pamaldus ir geras, kad mes kada nors ir vėl pasimatyume“.

Kai sekantį kartą Albertas nuėjo į kalinių salę dalinti maisto, jau St. Michel klebonas vaiko nepažino. Jis klejodamas Albertui aiškino katalikų tikėjimo tiesas ir užgiedojo pats sau Requiem. Kunigai, kurie suklaupę apie mirštančiojo patalą meldėsi, sakė: „Albertas atėjo“. — „Tikra tiesa“, atsakė mirštantis. „Albertas turi gerai prisirengti prie pirmosios Komunijos“. Paskui drebančiu balsu giedojo toliau: Et lux perpetua luceat ei. — Ir amžinoji šviesa tegul jam šviečia. Ištaręs „Amen“ atsikreipė į šoną ir atidavė Dievui savo sielą. Jo kūnas buvo jūroj paskandintas.

Neužilgo pasimirė ir pats kapitonas, keletas jureivių ir nemažas skaičius kunigų. Palaidoję mirusiuosius, likę keleiviai plaukė į kalinių salę „Kenę“.

Prabėgo pusė metų. Albertas Šomier, Paulius Grožan ir kunigas Brynua, stovėjo viename Anglijos uoste, ruošdamiesi grįžti į Prancūziją. Džiaugsmas buvo neapsakomas!

Kunigas Brynua sugrižo įsavo seną parapiją, ir vėl ėmė ją tvarkyti. Paulius Grožan sugrižo į Rošefortą, kur rado savo motutę. Albertas Šomier, atgavęs savo tėvelių palikimą, dalį paskyrė Pauliui, antrą dalį davė atstatymui St. Michael bažnyčios, o trečią paaukavo bažnyčios reikalams. Pats gi stropiai mokinosi kunigystės.

Atėjo linksmos Velykų šventės. St. Michel bažnyčioje Albertas Šomier atlaikė pirmąsias Šv. Mišias. Kun. Brynua, kuris jam asistavo, apsiverkė iš džiaugsmo matydamas, kad Viešpaties vynuogyne ėmė dar duotis naujas ir ištvėringas Dievo tarnas.

RICH MAN, POOR MAN

IT was the first telegram that had ever been delivered at Tony Benedetto's door, so it is not surprising that it caused some excitement. When it came, Mr. Benedetto had just reached home after a long day's work in the shop and was washing his hands at a faucet in the kitchen; his wife was busy about the stoves and the five children were everywhere; in his way and hers, for their father's coming always meant that spaghetti would be served within a very few minutes.

Yolanda, the eldest of the girls, proudly signed the messenger's receipt and Mr. Benedetto very carefully dried his hands before he took the envelope from her. It was with an air of importance, as well as with some trepidation, that he said to his wife before opening it.

"These telegrams, they do not bring the good news. Nickie Cupoli had one the day his brother was hurt so very bad by an automobile; and Joe Fracasso tells me many times at the shop about the one he got that told him his mother was sick enough to die. Just six words were on the paper, he says, but they told him all the news."

But Mrs. Benedetto refused to anticipate trouble, and continued to smile as she stirred the spaghetti. "Maybe this one is different; maybe it is the good news," she said.

Mr. Benedetto opened the envelope, and very carefully laid it on the window sill before he unfolded the slip of yellow paper. The moment that he glanced at it, his big hand began to tremble and his dark face blanched slightly.

"Josephine, it is about my sister, Maris. It is my brother Joe who sent it to me. It say — Josephine, it say that Maria died this morning — early — seven o'clock," he announced; and his voice shook pitifully over the last words.

He read the message a second time to himself re-read it aloud to his wife and the children, and allowing it to fall unheeded to the floor, began to pace back and forth, talking disjointedly. "Poor Maria! The only sister I had in this world. So kind she always was at home to think for everybody. Now she is gone. And three little children she had, and..."

He went to the open door and for some minutes started into the cluttered yard, without uttering a word; then turned again to his wife to say brokenly, hesitatingly.

"And Centerville is so far away: fifty-five miles. So much money it would cost too..."

Fifty-five miles to go there, and fifty-five to come back again is far, but you must go anyway, Tony," his wife interrupted him to say decidedly.

"But the rides on the train would cost more than four dollars, and the money is scarce these days, and this afternoon, the man will come to get the rent

for the house. But somehow it seems I must..."

"The railroad will cost much money," she admitted; but — but — Now I think of a way! There is Joe Fracasso sick in bed, and his old Ford stands all day before his house, and he cannot use it at all. Maybe he would let you borrow it to go to Maria's funeral. So cheap a way that would be to get there. The gasoline, it would cost you only a very little."

Mr. Benedetto's face brightened, but before his slow mind had had time to weigh the proposal, his wife went on.

"First, you eat your spaghetti. We will all eat. Then you go quick to talk with Joe Fracasso. He is a good friend. He will say, 'yes'."

Mr. Benedetto smiled as he obediently took his place at the table. "How smart you are, Josephine!" he exclaimed admiringly; and added, with an air of bluster, "And Joe — I will tell him plain I want to use his car. I mended it for him one day two, three weeks ago. Two hours and a half I worked on it, and did not charge him a penny. Now, he cannot say 'no' to me. I will see him right away; and start as soon as I can buy the gasoline I must have. I want to get there — at her house, even if —"

"No, no, Tony, you had better sleep to-night", his wife advised. "You will be tired to death if you drive half the night, and talk the other half after you get to Centerville. You stay here to-night, and start tomorrow the minute Mass is over. That way I will have time to press your Sunday nice suit for you."

"What you say is right", Mr. Benedetto agreed, after a moment's thought. "I must look fine as I can. My brothers, they are rich, and must try to make them see I am a little bit rich myself."

For a few minutes he ate in silence, paying no heed either to his wife's little words of comfort or to the children's chatter; but as soon as he had cleared his plate, he said, in a matter of fact tone, "I have been thinking. Mass for the funeral will be at eight o'clock, or perhaps at half-past eight, and in a little city like Centerville the cemetery cannot be so very far away; so before twelve o'clock I will be ready to come home — by twelve-thirty anyhow. You will see, I will be home before three on Monday."

"Maybe by three. Three or four," his wife amended, and added: "Yolanda and Rosie will help me to wash the dishes; then, right away I will press your suit. And tomorrow morning early, early, I will pick all the flowers we have and wrap them nice and you can take them with you for Maria."

"Poor Maria! Many troubles she had, but she was always ready to laugh and joke. And now her three children — no father, no mother."

Monday! a safe and sane Fourth, with the father of the family away, passed very slowly in Mr. Benedetto's household. Three o'clock came at last, but it

did not bring him. Half past three and four, and still he had not returned. His wife had not expected him quite so early as he had promised to come, so without the least concern she went about her work and played with the children. But when five o'clock struck and he had not returned, she began to wonder what could have happened to detain him so long. By supper time she was anxious, scolded one after another of the little girls for no reason at all, and found that she had but little appetite. Seven o'clock had come, and she had been standing at the gate for half an hour when at length, Joe Fracasso's old car came noisily down the street. It had stopped before she saw that her husband was not alone. A boy of three or four years was asleep beside him, and two little girls, somewhat older, were huddled together in the rear seat.

Kind Mr. Benedetto Himself

Mr. Benedetto called a word of greeting to his wife, but did not look at her. He climbed stiffly from the car, lifted the boy to the sidewalk, and told the little girls to jump out and still keeping his eyes away from his wife's face, he said, "It is a long story. After while I will tell you all about it."

Mrs. Benedetto was kissing the children and exclaiming how they had grown, which was not strange as three years had passed since she and her husband had been to Centerville. Their white, frightened little faces brightened as they clung to her, and she kissed each one a second time before turning to Mr. Benedetto to say:

"Tony, you must take Joe's car home right away. He is well, and wants to use it the first thing to-morrow. About supper time he came to tell me so. Me, I will give the children some bread and butter. Maybe, I can find some apples, too. They must be hungry. Then, I will tuck them in bed."

"They — but, Josephine, where can you put them?" Mr. Benedetto asked anxiously.

Mrs. Benedetto was nothing if not resourceful, but she was a little slow to find an answer to that question. After a moment, however, she said: "Little John, he can sleep in the parlor on the new davenport;

and Lucy can crowd into the bed with our Lucy; and Maria — why, plenty of room for one night in the big bed with Yolanda and Rosie."

"Yes, that will do," Mr. Benedetto agreed: I will return him the car. Afterwards, I will walk home. Many things I have to tell you."

Instantly he started down the street as if he were glad to defer the moment when he must tell the tale which plainly weighted heavily upon his mind.

Although Joe Fracasso lived only half a mile away he was gone so long that his wife gave the children something to eat, helped them to undress, made John comfortable on the davenport, and tucked the two little girl's in bed with her own children, and after all was done waited on the porch for some minutes before he came very slowly down the street.

The moment that he dropped into the one unoccupied chair Mrs. Benedetto said eagerly: "Now, Tony, tell me all about poor Maria, and the funeral, and who was there, and where you are taking the children."

Mr. Benedetto mopped his forehead with a gaudy handkerchief. "My, my, it is so hot to-night," he said, by way of answer.

His wife smiled tenderly at him. "You hate to talk about her, Tony; but maybe you will feel better if you do," she said.

"No, Josephine; you do not understand. I do not mind to talk. Maria is in heaven; and with no husband to take care of her, and no money at all, what did she have down here to make her happy? And — very pretty flowers everybody sent for her; and Mike and Joe hired a fine big hearse. Just give me plenty of time, and I will tell you all about — about everything."

But instead of telling more he lapsed into silence, staring at the house across the street. He sighed, stirred uneasily in his chair, and sighed again.

"It is getting later and later, Tony; and you must be up early to-morrow to go the shop," his wife reminded him, after a few minutes.

"Yes, I know about it. I was thinking — Maria was good to me always; and she was my sister — the only one I ever had. Plenty, plenty of brothers, but only one sister.

Mrs. Benedetto sighed wearily at this unnecessary chapter in the story of the day; but she said nothing, and after only a momentary pause, Mr. Benedetto continued:

"When I got to Centerville it was the middle of Sunday afternoon, and Maria's house was full of people. They were everywhere; in the parlor where she was, and on the porch, and in the dining room, and even in the kitchen, though it was hot like a furnace there. After a long while most of them went away; and my brothers and their wives and me, we talked for one hour, or maybe longer than that, about — about things; but we just talked. Nobody said anything much. Nobody settled anything. So this morning, after the Mass and the cemetery, we all went back to Maria's parlor, and —"

Again, Mr. Benedetto paused, and continued only after his wife had prompted him, and then with evident reluctance:

"My brother Joe, you know he is a rich man, with a grocery business of his own, the nice house, the automobile; and his wife has a girl for the work, so she has not many things to do. And no children have they ever had. I thought he would say right away he would be so happy to have three nice little ones that come to his door. But instead he said, very loud: 'No, no!' He said that he works hard for his money, and not like at all to throw it away on other people's children. And his wife said that children would make much dirt in their fine new house."

Mrs. Benedetto said nothing.

"And my brother Mike," her husband went on, "he would take Maria's children and keep them all the time, he said; but he said it very cross. And when we called the children and told them they would go home with their Uncle Mike, they all began to cry and ran away from him."

"So — so, Josephine, what could I do? All day one or two of them had been sitting on my lap. Little John, he gave me three of his blocks and a tin soldier with one leg; and Lucy brought me her doll to kiss. And — I was thinking every minute, suppose it was our little Rosie and Yolanda and the others that have no father and no mother, and an orphan asylum is no place for children with many uncles, and —"

Mr. Benedetto noisily cleared his throat, straightened his shoulders, and at last came to the point: "I know it will make much work for you, Josephine and for me to have to skimp and plan all the more to make the money go round for everything; but I — I said plain to all of them, we take the children and be glad to have them."

Mr. Benedetto had talked very fast as he approached the climax of his story, keeping his eyes fastened on a tree across the streets. It was only as he spoke the last words that he ventured to glance at his wife; but when he saw her ordinarily smiling face flush angrily, he very quickly looked away again. "Tony Benedetto," she said hotly, "if you had done anything different from that I would never have forgiven you — never in the world! More softly she added, after a slight pause, "Many children, a happy house. Everywhere I see that. To-morrow, we will find beds somehow. Now, we go to bed for to-night."

She rose at once and went toward the door, but her husband did not move; and when she glanced back to see that he was not following, he said, with great tenderness.

"Mike has plenty of money, and Joe has even bigger pile of it; but me, I am the one that is rich; such nice family I have, and so nice a wife! A funeral is not right time to be happy, but even to-day I could see plain, Mike and Joe they are never happy in their hearts like I am all time, all time."

The End

N. N.

A LITTLE HELP

With three sonorous bongs, the clock heralded my entrance home from a party. The first thought that flashed through my mind, was whether Dad or Mother heard me enter. Fortunately, neither of my beloved parents greeted me; so my mind was at ease for the time being.

It was eleven o'clock when I arose and dressed for breakfast. I found that my loving, but sharpeared Mother, knew at what time I had come home. I could tell by the look in her eyes. It was not long before the storm broke in all its fury. She gave me sounding echoes. She couldn't understand why I should be keeping such late hours day after day. My good sister was pointed to as an example of a praise-worthy child. Through this harangue, Dad helped Mother along, while I took it all in. What could I say? The arguments hurled at me were all true. Then after the thunder subsided, I was warned to stay in all week and be home before twelve o'clock on the following Saturday or not come home at all. This was a severe judgment for me, inasmuch as the best party of the month, was to be held Saturday.

I did stay in all week, my social activities being restricted to; taking in a movie, playing cards, and visiting a friend. Then came Saturday. I left for the party at 8:30 P. M. with the honest intention of returning home at 12 P. M., as ordered. Now who ever heard of a good party ending at twelve o'clock? It was past that time when I first thought of going home. I was having too good a time and couldn't think of tearing myself away from the crowd. I tried to do so once, but the hostess and some friends refused to give me my coat and hat. It was seven in the morning, when the entire crowd broke up the party and left.

I heard the church bells tolling for eight o'clock services, as I quietly and quickly opened the door and hurried into my bedroom. It was just 7:30 A. M. My shirt was off, when Mother unexpectedly entered the room. I was sure that this was the end for me. I picked up the shirt and began putting it on again, ready to leave. I was somewhat surprised to see Mother start to smile, and I became speechless when she said she was glad to see me up and dressing for church. She also complimented me upon my punctual entrance home at twelve o'clock. I just nodded my head to everything she said, wondering how I had been saved. Later that day my sister informed me that she was the one who had come in at twelve. I was a perfect gentleman to my sister for the entire week.

— J. J. J.

KUR MANO BRANGENYBĖS?..

Garsus proto ligų gydytojas Svilas baigė priimti ligonius. Tą dieną jis skubėjo, nes buvo pakviestas į svečius ir nenorėjo pasivėlyti pietų. Jis jau išleido paskutinį ligonį ir ruošėsi išeiti, kai tarnas pranešė, kad atėjo jauna moteriškė, kuri prašosi priimti.

— Pasakyk jai, neturiu laiko, — kiek piktai tarė Svilas, vilkdamasis palatą.

— Bet kad ji būtinai nori poną gydytoją pamatyti, nes esą svarbus reikalas, — tarė tarnas.

— Vis kliudo! — sumurmėjo Svilas ir liepė moteriškę įleisti.

Į gydytoją kabinetą įėjo jauna, aukšta, nepaprasto gražumo moteriškė, kurios veidas tačiau buvo liūdnas ir nusiminęs.

— Kuo galiu tamstai būti naudingas — mandagiai paklausė gydytojas.

— Oo, aš pono gydytojo ilgai nesutrukdysiu, — atsakė maloni balsu moteriškė. — Dalykas toks. Aš esu žymaus fabrikanto žmona. Mano vyro reikalai pirmiau ėjo labai gerai, tačiau paskutiniaisiais metais, dėl bendro ekonominio krizio, smarkiai pašlijo. Įmonės pelno neduoda ir dirba su nuostoliais. Tas labai paveikė mano vyrą. Jis nusiminė ir pasidarė nervingas ir piktas. O štai jau kelios dienos, kai jis pradėjo būti nevisai sveiko proto. Jam rodosi, kad iš visų pusių jį yra apstoję vagys. Dažnai naktimis jis pašoka iš miego, griebia ginklą ir klajoja po kambarius, ieškodamas po stalais ir šėpose pasislėpusių vagių. Baisu tada jį ir pažiūrėti. Po to jis grįžta į lovą, ilgai neramiai vartosi ir nuolat kartoja: „Kur mano brangenybės! Kur dingo mano brangenybės!“ Pone gydytojau! — ir čia moteriškės balsas sudrebėjo ir akyse sužibėjo ašaros, — išgydyk mano vyrą! Apie tamstą pasakojama, kad esi tikras stebūkladaris!

Gydytojo širdis suminkštėjo, matant jaunos moteriškės susijaudinimą. Jis jai tarė:

— Nematęs ir neištyręs ligonio, nieko negaliu pasakyti apie tamstos vyro ligą. Bet iš tamstos pasakojimo sprendžiu, kad tamstos vyras turi būti lengvai pagydomas, nes tai yra dar tik ligos pradžia. Atvesk, tamsta, savo vyrą rytoj šiuo laiku pas mane. Aš lauksiu.

Moteriškė karštai padėkojo gydytojui ir pasižadėjo punktuoliškai atvykti su vyru. O gydytojas Svilas, pranešęs tarnui apie būsimą rytojaus pacientą, išėjo į svečius pietauti, galvodamas apie gražiąją moteriškę ir gerą honorarą, kurį pelnys, išgydęs turtingą fabrikantą.

Rytojaus dieną, pačiam vidudieny tam pat mieste, kur gyveno gydytojas Svilas, prie didžiausios aukškalio Jokimo brangenybių krautuvės privažiavo gražus automobilis, iš kurio išlipo jauna graži moteriškė. Krautuvės savininkas, pamatęs, puikiai pasipuošusią poniutę, pats paskubėjo atidaryti krautuvės duris ir ją įsileido žemai lenkdamasis. Poniutė, šaltai linktelėjusi galvą, atsisėdo į minkštą kėdę ir paprašė parodyti lange išstatytus perlų karolius. Savininkas Jokimas, nujausdamas gerą pirkėją, paskubėjo karolius parodyti. Ilgai žiūri-

nėjo poniutė čia vienus, čia kitus karolius, negalėdama išsirinkti, nes iš tikrųjų, visi karoliai buvo labai gražūs.

— Kiek jie kainuoja? — lėtai paklausė poniutė.

— Šimtas tūkstančių dolerių! — atsakė Jokimas.

Bet, poniute, tai yra visai nebrangūs! — paskubėjo jis pridurti, matydamas, kad poniutės veidas truputį pailgėjo, išgirdus tokią kainą. — Tvirtinu, kad visam pasauli vargu ar atsiras daugiau tokių nepaprastų karolių.

Poniutė sėdėjo, valandėlę tylėdama ir galvodama. Pagaliau tarė:

— Karoliai tikrai gražūs ir aš nežinau net, kuriuos pasirinkti. Kadangi ir kaina yra nemaža, tai aš norėčiau, kad tamsta pavažiutum su manim drauge pas mano vyrą. Kai jis pažiūrės karolius ir vienus išsirinksim, tada tamsta dėl kainos kalbėsiesi su juo.

Auksakalis Jokimas tuojau sutiko poniutę palydėti. Susidėjęs karolius į dėžutę, jis sėdo į jos puikų automobilį ir nuvažiavo.

Prie aukšto, didingo namo automobilis sustojo.

— Štai, mes ir vietoj! — nusišypsojus tarė poniutė, lipdama laiptais aukštyn. Prie vienerių durų poniutė paskambino.

— Ponas namie? — paklausė įeidama poniutė.

— Taip! — žemai lenkdamasis, atsakė tarnas. — Jis ponios laukia.

— Gerai, — tarė poniutė tarnui. — Gali eiti, nes čia su ponu aš noriu viena pasikalbėti.

Tarnas dingo, o poniutė įvedė Jokimą į laukiamąjį kambarį.

— Prašau sėsti, — pakvietė jį Jokimą.

Jokimas atsisėdo, laikydamas ant kelių dėžutę su brangenybėmis.

— Prašau man duoti karolius, aš juos parodysiu vyrui, kurs dirba savo kabinete, — tarė poniutė Jokimui, imdama dėžutę su perlais. — O tamsta čia luktelk valandėlę, kol mes išrinksim.

Poniutė paėmė dėžutę su karoliais ir išėjo į prieškambarį, iš kur buvo durys į vyro kabinetą. Jokimas išgirdo lengvą durų varstelėjimą ir bute pasidarė tylu. Jokimas sėdėjo džiaugdamasis, kad tuojau padarys bene patį didžiausią savo gyvenime pardavimą.

Praėjo penkios, dešimtys minučių, o poniutė nesirodė. Jokimas pradėjo nerimauti. Palaukęs dar kelias minutes, Jokimas pakėlė triukšmą, kurį išgirdęs, tuoj atbėgo tarnas.

— Kur mano brangenybės? — suriko Jokimas, šokdamas prie tarno.

Tarnas, atsiminęs vakarykštį gydytojo Svilo įspėjimą, kad jaunoji ponija atves savo vyrą pas gydytoją, iš karto suprato, su kuo turi reikalą. Tą pat akimirksnį išgirdęs riksmą, išskubėjo iš kabineto ir gydytojas Svilas.

— Kur dingo mano brangenybės? — sušuko Jokimas, griebdamas gydytoją už skverny.

Ir gydytojas Svilas tą pat akimirksnį suprato kas čia prieš jį stovi. Kadangi Jokimas vis labiau karščia-vosi, reikalaujamas brangenybių, tai Svilas liepė triukš-madarį ligonį suimti ir nugabenti į kliniką, kad galėtų ramau „fabrikanto“ ligą iširti. Kol nesusipratimas bu-vo išaiškintas, kad Jokimas nėra joks beprotis, o gydy-tojas Svilas nėra gražiosios jaunosios moteriškės vyras, toji apgavikė su brangiais perlų karoliais jau buvo toli, toli... — C.

Ar Ne Smarkus Vyrukas?

Miestas. Ant stulpų visur išklijuoti milžiniški skelbimai. Laikraščiai rašo stambiomis raidėmis:

„Atvažiuoja garsus mokslininkas su paskaita...“

Parašyta kas atvažiuoja, kur laikys paskaitą ir apie ką kalbės. O kalbės pasirodo apie labai svarbų dalyką — žada įrodyti, kad nėra jokio Dievo.

Ir atvažiavo. Salė pilna žmonių. Mokslininkas kalbėjo apie porą valandų. Jis juokėsi ir tyčiojosi iš tikėjimo ir iš Dievo. Pabaigoj jis iškilmingai ir su pakeltu balsu tarė:

— Štai, Gerbiamieji, aš daviau jums aiškiausių įrodymų, kad jokio ten Dievo nebėra. Bet žiūrėkit, jei Jis būtų, tai juk Jis būtų stačiai verste priverstas dabar tuojau atsiųsti vieną angelą čionai, kuris turėtų man čia, prie jūsų akių už šiuos įžeidimus ausin duoti.

Ir bedievis su pašaipą apsižvalgė, ieškodamas an-gelo.

Salės kampe stovėjo vienas stiprus vyras — dar-bininkas. Jis buvo kalvis. Iškilmingai eina jisai prie scenos, kur tas bedievis laukė angelo, ir sako jam:

— Labų dienų Tamstai nuo Viešpaties Dievo. Jis sako, kad šitokiems liurbiams Jis angelų nesiuon-čia. Tai gali atlikti ir paprastas kalvis!

Ir savo didele ir stipria kalvio ranka jis drožė jam tiesiai į ausį.

Publika ėmė ploti ir garsiai juoktis.

T. E. Petreleivičius, S. J.

Visuomenė Žiniai.

Pranešame visuomenei, kad Chicagos Liet. Vyčių „Dainos“ choro biznio komisija yra sekanti: p. S. Šimulis, A. Petrulis ir p. D. Kaminskienė. Šie minėti asmenys yra naujų rėmėjų ir skelbimų rinkėjai ir turi paliūdyjimus įgaliotus nuo Liet Vyčių Chicagos Apskričio su Apskričio pirmininko V. Rekaus ir Choro pirmininko K. J. Pažarskio parašais.

Kaip jau žinoma, choro rėmėjų mokestis šįmet nustatytas sekantis: Už vieną tikieta į kiekvieną Liet. Vyčių „Dainos“ choro vakarą \$3.00 už du \$5.00.

Tikimės, kad visuomenė, kaip praeity, taip ir toliaus remis Liet Vyčių „Dainos“ chorą.

V. Rekus,

Chicagos Apskr. Pirmininkas,

K. J. Pažarskis,

L. V. „Dainos“ Choro Pirm.

CISCORA

By Rev. M. Urbanavičius

Many Catholic young men and women are ignorant of the whys and wherefores of Ciscora. Reverend Father Lord, a Jesuit priest, founded this Sodality 8 years ago. Father Lord had in mind the ideas and perplexities on faith, purity, and general conduct with which young people of today are confronted.

Ciscora, as Father Lord termed it at the National Convention last year, is a “clearing house” for Catholic ideas on morality, literature and recreation. Not only are schools and parishes from the Atlantic to the Pacific enrolled in this great work, but also those of Austria. Chicago has approximately sixty-five schools enrolled, among which is St. Casimir Academy.

Each school and parish has its Sodality divided into four committees; Literature, Catholic Action, Eucharistic and Apostolic. In Chicago, each committee meets one Saturday a month at the Loyola School of Law at 28 N. Franklin St. Here the Sodalists discuss ways and means to widen their scope of work. Ideas are interchanged and resolutions passed. The reports of these meetings are given at weekly meetings of the schools and parishes, and each month they are recorded in the Ciscora News, a newspaper published by the Sodality. There is a General Assembly of all schools and parishes three times a year. Every June a National Convention is held at the Palmer House.

Because of the interception of Ciscora members, immoral scenes from the movie “The Sign of the Cross” have been eliminated, and various advertisers have based their advertisements upon a moral basis. The literary gems of the newspaper, “The Queen’s Work,” are written by members and supporters of Ciscora.

All of this work is truly an indication that this sodality has proved to be a great factor in helping Catholic youth to DARE TO BE DIFFERENT; different in this age of paganism and immorality in regard to ideals of not merely earthly godless principles, but also those of eternity.

In years to come, these young men and women hope to have made America not only Catholic conscious, but Catholic.

VILNIUS

Lithuanians, do not forget Vilnius, the ancient capital of Lithuania, which has been ours for centuries! Duke Gediminas lies in Vilnius, and Vytauta’s bones are resting there. They cannot rest peacefully until the Youth of Lithuania recovers Vilnius. Many a man has fallen since Poland seized Vilnius, but when they did fall they hoped and prayed that some day the Youth of Lithuania will be the avengers of their bones, and the blood that they so honorably shed.

— J. M.

Council Activities

SOUTH BOSTON, MASS. 17 KUOPA.

Vasario mėn. 19 d. vietinė kuopa laikė savo mėnesinį susirinkimą. Pasirodo, kad visos komisijos kruta, ir kartas nuo karto suranda naujų idėjų. Visų ūpas rodos geras.

Tą patį vakarą parapijos salėje mūsų kuopos menininkai suvaidino dvi komedijas: „Kuprotas Oželis“ ir „Labdaringas Koncertas“. Iš tikrųjų, vaidintojai gerokai prijuckino publiką. Pažymėtina, kad šį kartą roles turėjo: D. Averka, S. Griganavičius, P. Razvadauskas, S. Šejefskiutė, J. Matuliaukaitė iri M. Gilevičius.

Laike pertraukų mūsų dainininkai sudanavo keletą lietuviškų dainelių, kurios bematant priminė visems tą gražią ir malonią Lietuvos šalelę.

Prieš užgavėnes kuopa buvo surengusi šokius. Municipale Bldg. salėje. Pavyko gerai.

Mūsų vyrų basketball ratelis iki šio laiko turėjo koki 15 susirėmimų su kitais tymais ir vis laimėjo, išskiriant keturis žaidimus.

— Žvaigždelė.

JERSEY CITY, N. J. COUNIL 124

That's right, you haven't heard from us for a long time. Have you missed us? Oh no! Of course not.

The newly elected board consists of the following:

Mr. Michael Martinkus — president; Miss Helen Condrate — Vice-President; Miss Elizabeth Kappil, — Recording Secretary; Mr. Joseph Balutis — Financial Secretary; Miss Mary Margewicz, — Treasurer; Mr. William Zabatka — Seargent-at-Arms.

KNIGHT LIFE IN JERSEY CITY

The Social Committee put over a Barn Dance (in name only) on the fatal night of January 28, 1933. We, the writers, would like to know where the committee hid the hay and other farm products; we searched for them until we were politely escorted through the imaginary barn door.

Where is the Bowling Tournament the Athletic Committee was to have sponsored? After practicing and acquiring developed muscles, we had no hope of using them until HEAP BIG CHIEF became a part of this Athletic group.

Just a hint to the boys who like to experiment with blondes. If you want to know whether or not she is a natural blonde use the following method: The first chance you get, bite off one hair off her head and if it curls up and tickles your lips, you may be quite that she is natural; but if it does not she must be a TEN-CENT blonde.

— Betty and Mary

KENOSHA, WIS. 138 KUOPA.

Po pusmečio naujos valdybos vadovavimo mūsų kuopa jaučiasi kur kas geriau. Daugelis mūsų senų narių, kurie buvo laikinai pradingę, vėl pamažu grįžta mūsų tarpan. Dėka mūsų naujo pirmininko Petro Marčiulaičio ir kitų mūsų kuopos darbuotojų sumanumo visa eina sumaniai.

Kuopos finansų ministerija tiesiog subankrutavo. Kadangi dabar plačiajam pasauly viešpatauja depresija, tai ji palietė ir mūsų piniginę. Gaila, kad kaikurie kuopos nariai net savo mokesčių nepajėgia užsmokėti. Buvo rengiamas vakaras padengimui neužsimokėjusių narių mokesčių, bet vos tik patys išlindom į bėdą neįpuolė. Nors finansiniai stovime nepergeriausiai užtat darbų, turime iki ansų. Kovo mėn. 26 d. rengiama Wisconsin basketball turnamentas, kurs įvyks St. James Gimnazijoje, Kenosha, Wis. Žaidimuose dalyvaus Sheboyganas, Port Washingtonas, Racine ir Kenosha.

Ar jūs žinote — veikliausi Kenoshos kuopos norė praeity ir dabar yra panelė D. Lukauskaitė, kuopos finansų raštininkė. Gaila, kad mažai tokių narių turime. Ot pajudintume Kenoshos jaunimą... Gal Dievas duos, susilauksime...

— Žemaičių Juzė.

ŠV KAZIMIERO DIENA CHICAGOS APSKRITY.

Šiais metais Chicagos Apskr. Vyčiai labai įvykusiai paminėjo savo globėjo Šv. Kazimiero dieną. Kovo mėn. 5 d. suvirš 500 jaunų vyčių sužingsniavo į Brighton Parko Panelės Švenčiausios Bažnyčią. Viškuose užviešpatavo „Dainos“ choras su savo vedėju p. Sauriu, po kurio vadovyste jie gražiai sugiedojo Šv. Mišias.

Maloniai šyptelėjo centro ir apskričio dvasios vadas kun. A. Valančius matydamas tokį skaitlingą būrelį vyčių. Nemažiau džiaugėsi ir patys nariai.

Po iškilmingų Šv. Mišių, kurias atnašavo kun. A. Briška ir po dvasios vado pamokslo, visi susirinko parapijos salėje užkąst pusryčių, kuriuos pagamino 36 kp. Neapseita be prakalbėlių, kurioms pradžia padarė kun. Briška, o po jo trumpai kalbėjo: A. Lapinskas, centro pirmininkas; Dr. Račkus, Ig. Sakalas, L. Šimutis, K. Pažarskis, J. Sauris, K. Savickus, „Vyties“ redaktorius; ir dvasios vadas kun. A. Valančius.

Malonu matyti, kad vyčiai pradeda įgyvendinti tautinius papročius, o kartu nepamiršta savo tautos šventųjų. Be abejo kalbant apie šią šventę reiktų pasakyti, kad tos šventės projekto iniciatorius buvo S. Šimulis, senas ir daug dirbęs vytis, dabartinis „Dainos“ choro nemažas valdininkas.

— Pavėlavės.

ŠVENTAS KONCERTAS PUIKIAI PAVYKO.

Kovo mėn. 12 d. Kimball Hall salėje vidurmiesty įvyko "Dainos" choro užgavėnėms pritaikintas šventas koncertas. Publikos šį kartą prisirinko pilnutėlė salė. Daug kur matėsi senesnių vyčių šulų, kurie praeity buvo to choro nariais.

Koncerto programa buvo įvairi: susidėjo iš giesmių ir Kristaus Kančios Kantatos. Pačios programos išpildymas buvo atliktas vykusiai nors vietomis atrodė, kad mūsų choristai nepilnai pasitiki savo jėgomis.

Iš solistų šį kartą pasižymėjo A. Kaminskas, L. Tenzis, p. Saurienė, A. Ančiutė ir kiek silpniau p. Benaitienė.

Ištikrųjų reikia pasakyti, kad "Dainos" choras daro pažangą po vadovyste savo naujo vedėjo — p. J. Saurio. Nesistebėčiau, kad šiais metais "Dainos" choras tikrai užviešpatautų pirmą vietą tarpe visų Amerikos chorų. Laikykitės — nepasiduokite.

— Draugas.

SVARBUS PRANEŠIMAS VISOMS CHICAGOS APSKRIČIO KUOPOMS.

Pranešu Chicagos Apskričio kuopoms, kad Apskričio Metinis Tarybos susirinkimas pakeitė susirinkimų dieną. Pradedant kovo mėnesiu susirinkimai bus laikomi kas ketvirtą trečiadienį kiekvieno mėnesio. Sekantis susirinkimas įvyks kovo mėn. 22 d. 8 val. vak. West Sidėje.

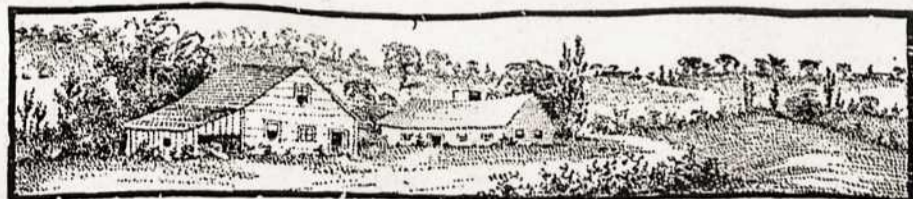
Šia proga noriu priminti kuopoms, kad nuo naujų metų įėjo galion mūsų statutas, kurio prašau visų kuopų prisilaikyti. Kuopos kurios dar neįteikė savo užtvirtinimų statutų, malonėkite tai padaryti iki sekančio susirinkimo.

Remdamasis statutu, prašau visų kuopų išrinkti tris atstovus, kurie lankytusi Apskričio Tarybos susirinkimuose per visus 1933 metus, ir įteikti jų pavardes Apskričio Tarybos Valdybai. Kartu nepamirškite įteikti savo užstatą, sumoje \$15.00, kuris padengs visus užstatus, kuriuos reikėjo uždėti skyrium įvairiose sporto srityse.

Šiais metais mūsų Apskritis yra užsibrėžęs atlikti nemažą darbų, pavyzdžiui, suruošti didžiulę Vyčių dieną, kuri įvyks liepos mėn. 4 d., ir Vyčių 21-mą Seimą. Kad tuos darbus mes galėtume tinkamai atlikti, mes turime dabar susiburti į tampresnę vienybę ir panaudoti daugiau pasišventimo savo darbe. Supraskite, malonūs Vyčiai, kad niekas savaimė nesistoja, niekas iš piršto neišlaužiama, bet per darbą ir pasišventimą milžiniški darbai atliekami. Tai prie darbo Vyčiai!

— Vincas Rekus,

Chicagos Apskr. Pirmininkas

PROVIDENCE R. I. 103 KUOPA.

Vakaras Puikiai Pavyko.

Vasario mėn. 26 d. mūsų kuopa surengė vakarą pažapijos salėje. Buvo suvaidintos dvi labai linksmos komedijėlės: "Kurčias Žentas" ir "Nesipriešink." Daugumas atsilankiusiųjų nelabai ko tikėjosi pamatyti iš mūsų jaunų Vyčių. Vienok, kada užsibaigė vaidinimas, tai ne vienas persitikrino, kad mūsų Vyčiai moka savo darbą atlikti. Vaidinime dalyvavo: Turonis, Cickevčutė, Ratkevčius, Kupravičius ir Kairys.

Sesutės Aviziniutės ir Kuprevičius padainavo linksmų dainelių laike pertraukų.

Trumpai, pakartosiu, kad vakaras nusisekė puikiai.

Reikia manyti, kad tai tik pradžia 103 kuopos darbų, laikui bėgant mūsų jauni veikėjai pribrės ir kartu su visais puikiai pasdarbuos.

— Z. Senelis.

ŠV. KAZIMIERO ŠVENTĖ.

Kovo mėn. 5 d. kuopos nariai iškilmingai šventė Švento Kazimiero dieną. Tą dieną Vyčiai in corpore priėmė Šv. Komuniją, užsakė Šv. Mišias savo intencijai. Kuopos dvasios vadas Kun. Vaitekūnas atlaikė iškilmingas Šv. Mišias, o Kun. Baublys pasakė labai jaudinantį pamokslą. Sakoma, kad kaikiuriems nuriedėjusi ir gaili ašarėlė.

— Z. Senelis.

SHEBOYGAN, WIS. COUNCIL 51.

The Sheboyganites are preparing for the big basketball tournament which is to be held in Kenosha on March 26th. The boys basketball team is in the "Pink". They have just terminated their basketball season in a blaze of glory. And why not? With such stars as John "Lugan Comet" Skeris making half of the total points.

The girls basketball team looks promising this year and they have their weather eye on the cup which is to be given to the winner. The team is under the expert supervision of Alex Skeris and George "They shall not pass" Aldarkowskas. They are showing the girls the fine points of the game, both being authorities on the subject...? Here's part of the practice game, as I saw it. There goes the whistle! They're off!!! The center pushes the ball to the forward, the forward fumbles but quickly recovers and kicks the ball to the guard, the guard grabs the ball and runs through the line, but the watchful referee comes running in blowing his whistle, in the scrimmage which follows, the referee is knocked down and tramped over and has to be carried out. End of the quarter. Boy what a game! What a game! Baskets 0; Casualties 7; Fouls 34.

Keep up the good work girls, and you are sure to bring home the bacon. Youzah.

— Bernarr Mac Zilch.

ROCHESTER, NEW YORK.

Amid the clanging of Church bells and shrieking of whistles, the members of Council 93 rang out the old year and rang in the new at our New Year's Party at the Church Hall. Everybody present was jovial and happy and was making merry amid the streams of ribbon confetti and the tooting of horns, clanging of pans, whistles, and other noise makers. Everybody present wore comical paper hats which helped along the spirit of fun. The dance finally ended with the strains of "Should Auld Acquaintance Be Forgot" and we all went home with the happy thought that the New Year would be a happy and prosperous one.

Our next successful activity was a Depression Party — and what I mean, it was successful. Everybody had to wear old clothes. The girls came in gingham dresses but by no means were they shabby — instead they looked more beautiful than ever, you know, like quaint old New England misses. The fellows were a bit shabbier. They wore brown and blue work shirts, no ties, no coats, and pants with at least one patch. Everybody enjoyed themselves immensely and fooled around a lot as they were not so mindful of their clothes, for they were old.

By no means, the least thing on our program was the Kraut and Wiener supper that was served to our hungry members by an able committee composed of Florence Brown, Joan Gudell, Ann Kronson, Frank Collins and Frank Jurlen. The members ate to the light of candles stuck in old beer bottles. Boy, was it Depression!

Our basketball team has been whipping every team that has been coming along. Just recently they whipped the Niagara Falls' Lithuanian Contingent to the tune of 40 to 20.

We were sorry to receive Miss Isabelle Rovas' resignation as Secretary. Other more pressing matters were taking up her time. We thank her for her cooperation in the past. Our new Secretary is now Miss Isabel Mocejunas and we know she will be able to handle her position very ably. We wish her success.

NEW YORK CITY, COUNCIL 12.

At our regular monthly meeting held on February 7, 1933 at 568 Broome Street, New York City, there were several interesting items to be noted.

First, we were cordially invited to attend the wedding of our Recording Secretary, Miss Bertha Hintz, which will take place on February 26, 1933. After three years of faithful service we regret to see Miss Hintz leave this organization. May she have God's blessings; together with our personal wishes for a long and happy wedded life. Miss Hintz is being replaced by a former secretary, Miss Bertha B. Brosky, who hopes to continue with the same efficiency.

Second, Mr. Anthony Vanis made a motion which was passed by a majority vote that our unemployed members be relieved of the local monthly dues and

that their "Center" dues be paid from the treasury for a period of six months — until he or she receives employment. In this way we will help out the needy members and thereby retain their good friendship.

Third, Miss Nellie Brooks, a newly acquired member, has also decided to take the plunge into the matrimonial sea. The young lady has invited the members to help her celebrate the happy occasion on February 12, 1933; and will they be there? Yeah Man! However, we will not lose Miss Brooks as a member of the New York K of L lodge for some time yet.

Last, we are waiting for St. Casimer's Day which we will commemorate in the usual fashion, that is, receive Holy Communion in a body and later have breakfast at some popular hotel or restaurant which the Committee will select.

A Mr. Bauman, reporter from the News Syndicate Inc. casually dropped in to see what all the fun was about and he was so impressed he said that the affair would be mentioned in the local newspapers. Hot-Cha! The Committee wishes to thank the support of the N. Y. — N. J. members in helping them put this dance over with such great success. All in all, I think that every person present, even though they went home tired, had a very enjoyable evening. So lets put out the lights and go to sleep!

— B. B. B.

CLEVELAND, OHIO 25 KUOPA.

Teatras.

Vasario mėn. 26 d., liet. svet., P-lės Šv. N. Pagalbos parap. buvo surengusi didelį vakarą, kuriame buvo perstatytas ir gražus veikalas: "Valkata", keturių aktų drama. Sekanti asmenys dalyvavo vaidinime:: Linevičius — A. Petrauskas, jo žmona Linevičienė — Martišauskaitė, Liudmila — St. Ivinskaitė, Zigmontas — P. Mačėnas, Fedėjus — V. Žitkus, Valkata — Ed. Malaveckas, Zonė — E. Lukaševičiūtė. Visi lošėjai savo roles atliko labai gerai, ypatingai "Valkata", "Liudmila", Fedėjus. "Zigmontas" ir "Zonė" irgi buvo kompetentiški savo rolėse. Žmonių buvo pilna lietuvių svetainė. Parapjai liko gana gražaus pelno.

Paminėjimas Šv. Kazimiero Dienos.

Kovo mėn. 5 d. P-lės Šv. N. Pagalbos parapijos bažnyčioje, Liet. Vyčių 25 kuopa ėjo "in corpore". Kaip vaikinai, taip merginos turėjo prisisegę po gyvą rožę, kas labai padarė gražų įspūdį. Po bažnytinių ceremonijų visi grįžo į salę pusryčių. Pusryčių metu gerb. kuopos Vice-Pirmininkas. P. Mačėnas gražiai pakalbėjo ir kuopos nutarimų raštininkės A. Rakauskaitės tėvelis. Pusryčių paruošimo komisija susidėjo iš šių mergaičių: E. Lukaševičiūtės, L. Braziūtės, A. Grigalevičiūtės ir C. Žitkiūtės. Visus pusryčiams valgius susiaukėjo patys kuopos nariai.

Buvo Susirgusi.

Neperseniausiai buvo susirgusi mūsų kuopos įžymi veikėja vyte A. Ošetskaitė, kuri ir dabar dar nėra pilnai pasveikusi. Linkime vytei A. Ošetskaitei greičiausio pasveikimo ir vėl su mumis kartu darbuotis!

Vytauto Dvasia Laimėjo.

Kovo mėn. 7 d. lietuvių svetainėje Liet. Vyčių 25 kuopa laikė savo ekstrą susirinkimą, kuriame turėjo būt išspręsta, kuri kalba turi būt naudojama kuopos susirinkimuose. Šiame klausime buvo surengti debatai: Debatoriais buvo sekanti nariai: Pr. Mačėnas ir St. Ivinskaitė, kuriuodu gynė savo tėvėlių kalbą, o M. Žitkus ir J. Luiza už anglų kalbą. Žinoma, vyties M. Žitkaus debatų tikslas daugiau buvo panašus į paskaitėlę bei referatą, kuris gana būtų tinkamas pamatyti "Vyties" skiltyse. Po debatų sekė diskusijos ir balsavimas. Balsavimie laimėjo lietuvių kalbos pusė.

Už lietuvių kalbą daug gražių minčių pareiškė šie nariai: vytis J. Vitkauskas, A. Vilkaitis, A. Cerkelis, E. Kuzienė, V. Mačiokienė, A. Rakauskaitė, A. Sadauskaitė, St. Gardinskaitė, A. Ošetskaitė, Pr. Judis ir kiti karštai gynė savo bočių kalbą. Už anglų kalbą daugiausiai varėsi jos iniciatoriai Luizai ir Salaševičiūtė. Jei šis klausimas nebus greitai pamirštas tai 25 kuopai grėšia juodos dienos.

Mano supratimu, šis lietuvių kalbos panaikinimas Vyčių kuopos susirinkimuose yra dar perankstyvas ir jis neįves nieko gero Vyčiuose, bet kartais gali atnešti daug blogo: mūsų augesni žmonės nustos mus remti.

Talento Vakaras.

Pirmą nedėdienį po Velykų 25 kuopa rengia talento vakarą ir šokius lietuvių svetainėje. Jaunimas šiuo darbu turėtų susirūpinti, nes dabartiniu laiku nelabai rodoma veiklumo šiame darbe.

— Senelis.

N. Y. ir N. J. APSKRITIS RENGIA DIDELĮ BALIŲ.

Pelnas Pusiau su Centru.

New Yorko ir New Jersey apskritis savo metiniame suvažiavime nutarė surengti vieną parengimą Centro naudai; kurio įvykdinimas pavesta naujai valdybai ir kuopų pirmininkams. Laikytam sausio 29 d. apskrities naujos valdybos ir kuopų pirmininkų susirinkime, Brooklyne nutarta surengti šį pavasarį ir anksti vasarą du parengimus, kurių pelnas būtų pusiau su centru, nes kaip centrui taip ir apskričiai reikalinga finansinė parama.

Pirmajam parengimui išrinkta komisija ir sudaryta planai rengti didžiulius šokius Jersey City Vasario 8 d., įvyko šios komisijos susirinkimas Jersey City parapijos svetainėje, kur buvo padaryta galutini pranešimai apie šį parengimą.

Šokiai įvyks šeštadienį, gegužės (May) 6 d., Ukrainiečių svetainėje, Jersey City, N. J. Dviem kuopom, kurios skaitlingiausiai atsilankys šiame parengime bus įteikta po sidabrinę taurę. Pinigus taurėms sudeda apskrities kuopos sulig savo išgalės. Taipgi bus leidžiama ir 10 dolerių aukso pinigų. Šokiams grieš du orkestrai, vienas amerikoniškus, o kitas lietuviškus šokus. Be to bus dar ir kitokių pamarginimų. Įžanga tik 50 centų. Šio parengimo spaudos darbai pasiūsti į Vyčių spautuvę.

Kadangi apie tą patį laiką ir Jersey City 124 kuopa buvo sudarius planus rengti savo šokius ir pamatę, kad apskritis rengia juos irgi toje pačioje vietoje, tai jie kad nepakenkus apskrities parengimui savo parengimą atidėjo neapribotam laikui. Apskritis 124 kuopai už tokį pasiūkavimą išreiškė savo dėkingumą.

— A. J. M.

* * *

BROOKLYN, NEW YORK, COUNCIL 41

During Lent, the club will suspend their activities in arranging dances or any other affairs which are entertaining. Instead, members, will devote their time to Jig-Saw Puzzles, Checkers, Cards, etc. Many members who were present lately have found the games very amusing. Wouldn't some of you members, who haven't been down lately, come and spend your evenings among the rest? A good time is in store for those who attend! During the games crackers and soda will be served. Perhaps in the near future Jig-Saw Contests will be arranged; so all those desiring to enter better come down and practice up. It would be good to see more members attend our monthly meetings, which are held every second Thursday.

James Grigalis was offered a contract to manage athletic activities recently, in South Dakota, but refused on account of the location. (Who said the Lithuanians aren't popular?).

How would a debate suit the members? Why can't we become intellectually inclined for a change and discuss some general topics? It would be both amusing and beneficial.

— J. M.

"What did you operate on him for?"

"For eight-hundred dollars."

"I mean, what did he have?"

"Eight-hundred dollars."

KONNIE'S KORNER

The depression has enlarged our vocabulary. Words such as moratorium and technocracy, previously unheard of, are now familiar expressions. To most of us the one means no pay, and the other nothing at all. Our vocabulary may be enriched, but we can't say the same for our purse.

An ambitious young man, hearing of the death of the junior partner of a large firm, rushed into the office of the firm and cried:

"How about my taking your partner's place?"

"Not a bad idea", returned the senior partner, "I'll make the arrangements with the undertaker."

In youth we are carefree and gay. Then comes a realization that life is a burden, that we must work if we would live. The responsibility for our actions becomes our own, and the burden is heavy or light, depending upon how we trained to meet it. As you sew, so shall you rip.

Dėdė Kastukas sako: Some men owe all they have to one woman, their landlady.

POPULAR FICTION

"Ann Vickers," by Sinclair Lewis...

"Pageant," by G. B. Lancaster.

"The Last Adam," by James Gould Cozzens.

"Belinda Grove," by Helen Ashton.

"Imitation of Life," by Fannie Hurst.

"The Bulpington of Blup," by H. G. Wells.

"The Provincial Lady in London", by E. M. Delafield.

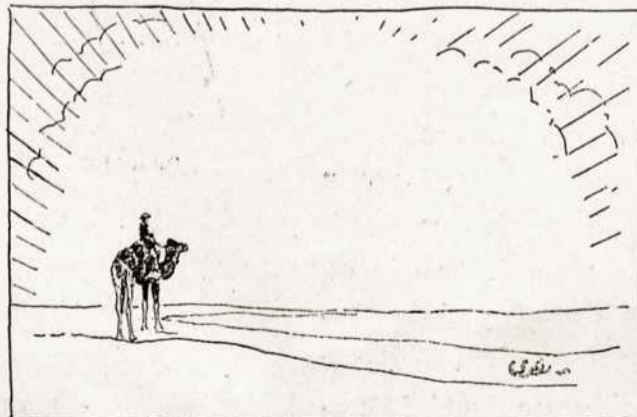
"Never Ask the End", by Isabel Paterson.

Į Lietuvą Kelionė

Artėja pavasaris paskui ir vasara. Daugelis Amerikos lietuvių jau pradeda galvoti apie lankymąsi į Lietuvą bei apsigyvenimą. Visi mes norime parvykti greitai ir patogiai šiais modernizmo laikais. Švedų Amerikos Linija, moderniškais motorlaviniais: „Kugsholm“ ir „Gripsholm“ ir S. S. „Drotningholm“ palaiko tiesioginį susisiekimą tarp Amerikos ir Švedijos. Laivai iš New Yorko plaukia į Gothenburgą. Iš čia keleiviai į Lietuvą pervežami ekspresiniais traukiniais į kitą Švedijos Pabaltės uostą Kalmar. Traukiniu kelionė būna apie 6 valandas laiko. Ta proga keleiviai turi progos susipažinti su gražiąja Švedija, jos gražiais miškais miestais ir ūkio tobulumais. Lietuviams ši kelionė yra naujas kelias, nes tik 1930 metais šis susisiekimas atidarytas KALMAR-KLAIPĖDA, keleiviams ir paštui pervežti, tam susisiekimui linija paskyrė savo salioninį laivą Borgholm, nuo pradžios šio susisiekimo atidarymo. Kas metas keleivių skaičius didėja, kelionė visapusiškai patenkinti ir apie ją labai įspūdinga papasakoja.

Ateinantį sezoną prie Švedų Amerikos Linijos nuolatinio laivų išplaukimo bus rengiama specialės lietuvių ekskursijos.

Norėdamas turėti trumpą, greitą ir patogią kelionę į Klaipėdą, per Gothenburgą, pasirink Švedų Amerikos Linijos laivus. Laivų išplaukimai skelbiami lietuvių laikraščiuose, informacijos ir laivakortės gaunamos kreipiantis pas vietinį agentą arba į bet kurią Švedų Amerikos Linijos raštinę. Centralinė raštinė Amerikoje: 21 State St., New York, N. Y.

HUSH!

GOSSIP!

HUSH!

The 'Two Birdies' of Hartford, Conn., inform us there was a midnight supper or luncheon at the last party of the council. This is enough to make other councils quite envious. A few of our clubs have to stop all activities at 11:30 P. M. sharp.

News comes to us that the Center Secretary Al. Manstavičius, is taking up horseshoe pitching lessons beside spending half his life in Brighton Park. We hate to lose a good man by the marriage route.

Jack Juozaitis and his Mrs., would make good hotel managers. In one week he accomodated two Knights from New Jersey, and about a half dozen members from Westville, Ill. This family keeps open house in Chicago, and friends are always welcome.

Sports Chicago District

Marquette Wins Championship

The Knights of Lithuania basketball league finished in impressive style. This is the first time Council 112 has won the championship. Winners in the past were Cicero and Town of Lake, the former taking first place several times. Second place has not yet been decided, Bridgeport and Cicero being tied for that position.

In the Chicago Evening American tournament, both Marquette and Bridgeport demonstrated the caliber of ours K of L teams. Marquette reached the quarter-finals, while Bridgeport was not eliminated until the semi-finals. The irony of fate had the same team, Covenant Baptists, beat both our aggregations. Bennie Budrick is regarded as one of the most sensational players who ever participated in the tournament.

LIETUVOJE.

Nauja Popieros Dirbtuvė.

Pereitą mėn. palei Kauną Petrašiūnuose atidaryta pirmoji Lietuvoj popieros dirbtuvė. Ją pastatė ir veda Švedų degtukų sindikatas, kuris, tarp kitų pasizadėjimų, turėjo pastatyti šitą dirbtuvę. Jos pastatymas ir įrengimas kaštavo apie septynius su puse milijonų litų. Iki šiol popierą Lietuva pirkė užsieniuose ir tam reikėjo kasmet atduoti apie 7 milijonus litų. Dabar-gi tie pinigai liks Lietuvoj.

Lietuvos žemės Turtai.

Pasak geologo dr. C. Pakucko Lietuvos žemėje yra medžiagos cementui. Mažeikių apskr. yra balto ir spalvoto gipso, kuris gali būti vartojamas marmuro vietoje. Apie Biržus ir Pasvalį yra tinkamo smėlio stiklui gaminti. Rytų Lietuvoje ir apie Papilę — geležies rūdos. Netoli Papilės — rusai buvo pastatę krosnį geležiai gaminti.

Persitvarkė "Pavasaris"

Katalikiškojo jaunimo mėgiamas ir laukiamas laikraštis "Pavasaris" 1933 metais eina žymiai padidintas ir gražiai iliustruojamas. Išėina du kartus per mėnesį. Kaštuoja 5 litai metams. Ypač 2 nr. išėjo gražus. Jame daug vietos pašvesta J. E. Vysk. Kuktos 60 metų paminėjimui.

Vokečiai Nori Klaipėdos.

Pastaruoju laiku vokiečiai pradėjo varyti propogandą prieš Lietuvą del Klaipėdos. Kiek laiko atgal Hamburge buvo surengtas mass-mitingas, kuriame kalbėjo buvęs ilgus metus Vokietijos krašto apsaugos ministeris Gessleris, ir kiti stengdamiesi įrodyti, kad Klaipėdos kraštas tai grynai vokiška žemė ir ji turėsianti grįžti Vokietijai. Vargšai pamiršta, kad

Rašo Vincas Rekus

Vokiečių valdžia yra pasirašius su Lietuva sienų sutartį, kurioj Klaipėdos kraštas yra aiškiai pripažintas, kaipo Lietuvos žemė.

TIRŠČIAUSIAI APGYVENTA VALSTYYBĖ.

Tirščiausiai apgyventa valstybė pasauly yra, be abejo, dar tik užpernai įkurtoji Vatikano valstybėlė. Viena kvadratiniam kilometre toj valstybėj gyvena 4,000 žmonių!

Vatikano miesto gyventojų skaičius sparčiai auga. Per paskutinius du metus Vatikano gyventojų skaičius padvigubėjo. Dabar Vatikane gyvena 1025 žmonės, 726 vyrai ir 299 moterys. Iš jų 735 yra Vatikano valstybės piliečiai. Dauguma Vatikano gyventojų yra italai.

Vezuvijus Atbudo.

Po dviejų metų petraukos vėl pradėjo veikti Vezuvijus — ugniakalnis. Ugniakalnio apylinkėj girdėti požeminiai dundėjimai. Gi naktį ugniakalnio ugnis matoma net Neapoly. Manoma, kad pavasarį vulkano veikimas labiau sustiprėsias.

Vokietijoj Cenzūra.

Vokietijoje siaučia baisus teroras. Ginkluoti partijų šalininkai nepatenkinti Hitleriu ir hitlerininkais, nuolat su jais įvairiose vietose susirema, mušasi. Vyriausybė gelbėdamosi pradėjo pilti pilti dekretus, kuriais varžomi susirinkimai, demonstracijos ir spauda.

Lietuviai Badauja.

Del nedarbo apie 10,000 lietuvių pietų Amerikoje gyvena pusbadžiai ir neturi kuo apsivilkti. Jie trokšta grįžti Lietuvon, bet neturi iš ko. Vyriausybė ir įvairios organizacijos tariasi, kaip jiems padėti. Lietuvos

vyriausybė turėtų daugiau jais susirūpinti. Pietų Amerikoje dabar vasara ir todėl pragyventi lengviau, bet žiemą jų padėtis pasunkės. Jais rūpinasi Užsieniams remti draugija, ir greitu laiku namona padaryti visoj Lietuvoj didelė rinkliava.

Apyko Vilkai.

Ispanijoje paskutiniu laiku del didelių šalčių iš kalnų į žemumas nusileido daug vilkų. Jie puola avių bandas ir kai kur padarė didelių nuostolių. Paskutinę savaitę vilkai sudraskė daugiau, kaip 100 avių, taipgi yra rimto pavojaus ir žmonėms.

Jaunavedžiams Gadynė.

Italų vyriausybė nusprendė suteikti visiems svetimšaliams jaunavedžiams, kurie vestuvių proga nori nuvykti į Romą ir į atikano miestą, 70 nuoš. nuolaidos nuo 2 ir 3 klasės geležinkelio bilieta nuo Italijos ribų ligi Romos ir atgal, bet įvažiuoti į Italiją negalima vėliau, kaip po 15 dienų po jungtųjų.

Keliavo 50,000 Mylių.

Popiežius priėmė tėvą Considine, kuris per metus apkeliavo aplink pasaulį. Jis sukeliavo iš viso 50,000 mylių. Tėvas Considine aplankė Indijos, Indo-Kinijos, Kinijos, Japonijos, Filipinų ir Afrikos misijas. Popiežius jį palaimino ir jis iškelavo toliaus.

Kaip Praleidžiamas Gyvenimas

Žmogus 70 metų amžiaus maž daug taip praleido savo gyvenimą: Miegojo 23 metus, dirbo 19 metų; linksminosi ir meldėsi 10 metų, valgė ir gėrė 6 metus, keliavo 6 metus, sirgo įvairiomis ligomis 4 metus, ir valkstėsi rūbais 4 metus. Ar tai ne stebėtina...

Kad Pranyktų Komunizmo ir Turtų Grobėjų Valdymo Dvasia.

Pereitą mėnesį katalikų pasaulis ypatingai meldėsi už valdovus, kad jie visi prisidėtų prie užlaikymo "Kristaus Karalystėje Kristaus taikos." Šiame kovo mėnesyje, paties Šventojo Tėvo nurodymu eis žmonių maldos prie Aukščiausiojo sosto su prašymu, kad atitolintų nuo jų tas dvi šmėklas, kurios paskutiniaisiais laikais daugiau negu kitados grąšina žmonėms savo baisenybėmis. Tos šmėklos, tai yra: iš vienos pusės komunizmas, iš kitos, plukratija: Jos gi abi yra sau priešingos ir net kovojančios viena su kita; bet nei viena iš jų žmonijai nežada to, delko ji yra sutverta ir ko ji pati pageidauja. Plukratija, tai yra sudėjimas viso šalies likimo į rankas nedaugelio turtuolių, nieko nepaisančių, prieš nieką neatsakomųjų ir su nieku nesiskaitančių. Toks padėjimas nėra geras, nes vienus veda prie ištvirkimo, kitus gi prie pavydo, neapykantos ir įtužimo. Ir sielos ir kūno dalykuose tokiam padėjime visi didžiausius nuostolius kenčia. Komunizmas tai priešingumas plukratijai, bet jisai kaip kraštutinis, patsai taip toli nueina savasties teises paneigdamas, nebetenka lygsvaros ir atima arba žada atimti žmonėms jų švenčiausias liuosybės, nuosavybės, šeimyninės laimės, sąžinės ir Dievo garbinimo teisės. Prieš komunizmą ir plukratiją Bažnyčia ivsados ir visur kovojo — raštais, žodžiais, įstatymais, mokyklose, teismuose, bažnyčiose ir spaudoje, kur ir kaip tiktai galėjo: šitą gi mėnesį išimtinai pasirinko maldos ginklą.

Apie Daktarystę

Kinijoje yra gražus paprotis, kad kiekvienas gydytojas, numirus jo pacientui, iškabina ties savo durimis raudoną liktorėlį. Tai daroma tikslu, kad žmonės žinotų, kiek ligonių gydytojas „nupravodijo“ į aną pasaulį.

Sykį tūlas kinietis, atvežęs savo sergančią žmoną miestan ir palikęs ją viešbuty, išbėgo ieškoti gero gydytojo.

O, nelaimė! Kiekvieno gydytojo duris puošė desėtkai raudonai mirgančių liktorėlių!

Nenorėdamas patikėt gydymą savo mylimos žmonos gydytojams su tokia gausia slaugymo praktika, kinietis išbėgiojo visą miestą.

Miesto priemiesty, ieškąs vyras, pastebėjo gydytojo buveinę, prieš kurią mirgsėjo tik keturi fataliniai liktorėliai.

Kinietis apsidžiaugęs pakvietė tą gydytoją.

Apžiūrėjus ligonį ir gydytojui rašant receptą, kinietis užklausė jo:

— „Tur būt tamsta gerai pažįsti ligas, jeigu taip maža iš tamstos ligonių yra mirę?“

— „O, tai ne delto — atsakė gydytojas, bel delto, kad tik aš nuo vakardienos pradėjau gydyti žmones!...“

Demonstracija su Karvėmis.

Austrijos sostinėje Vienoje įvyko savotiška demonstracija. Pieno ukių savininkai, norėdami paspausti vyriausybę palengvinti jų padėtį, vienoj iš svarbiausių miesto gatvių suruošė didelį susirinkimą, į kurį atsivedė apie 5,000 karvių. Policija turėjo daug vargo, kol tą savotišką susirinkimą išsklaidė.

Vistiek savo žygių ūkininkai šio to pasiekė. Jiems buvo pažadėta susirūpinti sunkia jų būkle.

DAISY DARLING

(Advice to Palpitating Hearts)

Dear Daisy:

I want your advice on how to get my man and how I can hold him. I've always had a hard time, as far as romance is concerned.

Serious I.

This is not the first time that question has been asked of me. To get your man, invite him to tea, to dinner, to a dance, or to a party. Let me caution you to remind him he will be a guest, which is a subtle way of saying it's free. This will flatter him and an acceptance is inevitable. Your problem Miss I, is to keep him interested in you. Remember that before marriage, a girl has to sacrifice a great deal in regard to pride. Make all your prospect's interests, your interests: his concern, your concern. This will create a common understanding between you. Do not hesitate to employ all your womanly wiles and subterfuges. When he declares himself, and the knot is safely tied, it will be time enough to reveal who the real boss is. You may register for my evening classes in this art, if you so desire.

— Daisy.

Dear Miss Darling:

I've got the stuff and my beau knows it. He tells me not to say, "Ochee Kay," "You're nuts", "Scram", and a lot of other things. What's wrong with him?

Hotcha Ann.

Dear Hotcha Ann: First get a dictionary, then look in the mirror.

Daisy.

DALYVAUKIME

Liet. (Katlikų Vak.) Valstybių

SEIMELYJE

— Kuris Įvyks 2 val. po pietų. —

Kovo 19 d., 1933 Metais

ŠVENTO JURGIO PARAPIJOS SVETAINĖJE,

BETTER MOVIES.

"Forty-Second Street."

"Topaze."

"Rasputin and the Empress."

"Cavalcade."

"The Kid from Spain."

"The Bitter Tea of General Yen."

ON THE SUBWAY

"Pardon me, does this train stop at Tenth Street?"

"Yes; watch me and get off one station before I do."

"Thank you."

— * —

In the spring at Princeton, the seniors don their beer suits. At Brown, no special suit is set apart for this.

— * —

"He jumped out in front of me and pointed a gun at my head. He said he would shoot me. Slowly he squeezed the trigger. Oh — the expense was terrible."

"You mean suspense!"

"No — expense. I had to pay him the two bits I owed him."

— * —

Heart Balm. — And then there's the speak-easy proprietor who got raided and sued the policeman on the beat for breach of promise.

— * —

"Did you know that Carnera lost thirty-five pounds?"

"Yeh, he had a manicure."

— * —

Sheik: You kiss just like Greta Garbo.

Sheba: What! Have you been two-timing me?

— * —

Roomer: I've put your dress shirt on the clothes-horse.

Mate: What odds did you get?

Kas Seną Laužą Pirks.

— Kaip manai? Kas bus, kai Europa neužmokės Amerikai karo skolų.

— Suprantama, kad tada Amerika išstatys Europą licitacijon.

— Niekio iš to nebus.

— Kaip tai?

— Kas gi norės pirkti seną laužą.

Pas Kirpėją.

— Mamyte, aš neduosiu savo plaukų kirpti, aš nenoriu atrodyti, kaip mano tetytė.

Geras Svečias.

— Jonai, išmesk tą ponaitį per duris, ką ten kampe užmigo.

— Negalima, šeimininke. Tai mūsų geras svečias. Kiek kartų aš jį pažadinu, tiek kartų jis apmoka savo sąskaitą.

Gerai Įskaitė

— Mūsų susižiedavimas iširo, tat gražink man žiedą.

— O ne! žiedą aš sau pasiliksiu; juk ant jo, tau pačiam įsakius, yra parašyta „Tavo visuomet“.

Mokslo Mylėtojas.

Kalėjimo viršininkas: — Juk Tamsta jau kalėjai, tai turėjo Tamsta bent kiek pamokinti, o Tamsta vėl čionai.

Nuteistasis: — Pone viršininke, žmogui niekuomet nėra užtektinai mokslo.

Perdaug

— Ak, daktare! Aš tamstai esu gyvybė skolinga, nes tamsta man ją gražinai.

— „Ne taip baisiai, ne taip baisiai... tamsta man tik už dvidešimts vizitų skolinga“...

Pavyzdingas Vaikas?

MOKYTOJA: „Jeigu tu važiuodamas tramvaju sėdėtum, o visos kitos sėdynės irgi būtų užimtos, ir įeity moteriškė, ką tu tada darytumei!“

PRANUKAS: „Aš nuduočiau miegą, taip kaip mano tėvas visuomet daro“.

Pagelbėjo.

Tėvas vaikštinėja po kambarį užsimastęs, pagalios sako:

— „Šiandieną rytą turėjau ką tai pasakyti, bet dabar visiškai užmiršau.“

— „Jau aš žinau tėveli! Tėvelis norėjai su mama pasibarti.“

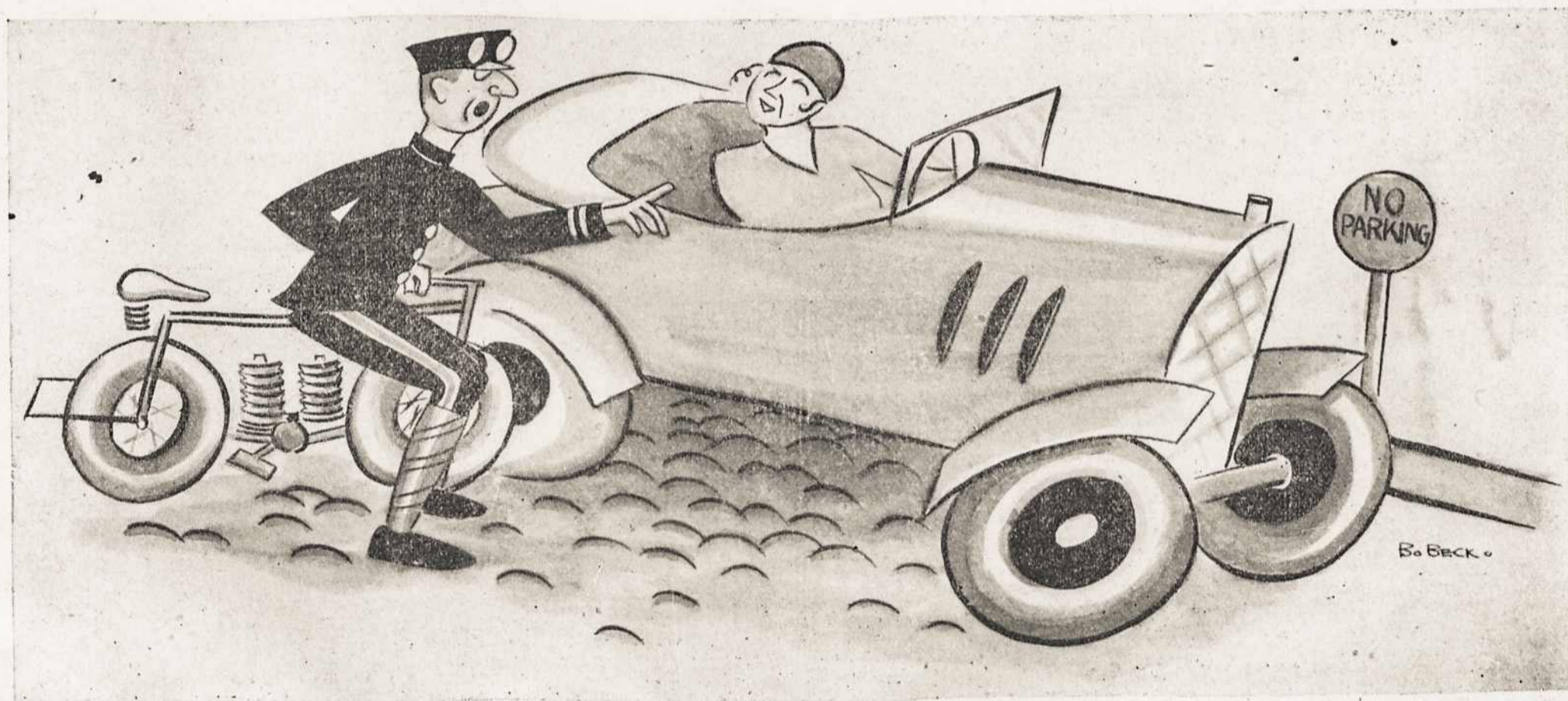
Daktariška Komplikacija.

— „Na kaip ligonis p. gydytojau?“

— „Jei nebus komplikacijų, tai pagys“.

— „O ką tamsta vadina komplikacijomis?“

— „Gi kai ligonis numirs“.

POLICIJANTAS: Poniute, judinkis, čia negalima taip ilgai stovėti...

PONIUTĖ: Tai ko pats čia sustojai?...

BUSINESS OPPORTUNITIES

For sale: Beautiful 28 by 38 lots on Seashore Drive for only \$100.00 down or \$300.00 up. You just wrap them up and take them home with you. No more than twelve to a customer. Any of these lots can be seen with your own eyes at low tide. Sindy Realty Co. of Hoboken.

— * —

Excellent location for rent. An ideal spot for an undertaker's office. Right in the heart of a doctor's neighborhood. This is a real chance if you undertake it. 18 S. Adanoid, Pawtucket, N. Y.

— * —

For sale: One pair of roller-skates. Good as new in fact they have never been used. Address Mary Hamus, 1481 Flournoy St., Pitts.

— * —

Stamps. Stamps. We have them, millions of them. We have at least three hundred. We specialize in slightly used 3c. postage stamps selling them at the bargain price of two for seven cents. We will give you any flavor you desire, from chocolate to vanilla. Who knows, tomorrow everyone may want these stamps. Children may cry for them, women weep, and men may wail. Get yours now and save yourself those bitter moments of regret. Send requests to: The Heel Co., Poduck, Ind.

— * —

Editor "Draugas"
Chicago, Illinois.

A line to compliment you on your paper as an advertising medium — I advertised for my lost dog recently and offered a reward. Fifteen minutes after the paper was off the press the hound read the ad, stuck the paper in his mouth and came home to claim the reward.

Yours for results,

A Subscriber.

— * —

Someone says that Henry Ford ought to make good presidential timber. He can af-Ford it, he has the makings of another Lincoln, and, besides, he has carried half of the country already.

Beta: Did you ever hear a story so terrible that it made your flesh crawl?

S. A. E.: Yes, many a time.

Beta: How did your feet look when they passed your face?

FINEST QUALITY FURNITURE 30 DAYS OLD

Owner selling beautiful 9x12 Imported rug, Priceless Oriental colors, the kind you used to pay \$275, for only \$25.00. Two 9x12 American Oriental rugs \$10.00 and \$15.00. Hand made 2 pc. parlor set \$35.00, was \$300.00; Lounge chairs, wal. bedrm. diningrm sets, lamps, gold and rust drapes, Sperton radio, many other beautiful pieces. Will separate.

8228 Maryland Avenue 1st apt.

Phone Stewart 1875

KELIAUK I LIETUVA

ŠVEDŲ AMERIKOS LINIJA

Iš New Yorko
į KLAIPĖDĄ
Per Gothenburgą

GREITA
KELIONĖ
į LIETUVĄ per ŠVEDIJĄ

„Baltasis Švedų Laivynas“
Pigios Laivakortės

Kungsholm, ... Balandžio 1 d.
*Gripsholm, ... Balandžio 22 d.
*Kungsholm ..... Gegužės 8 d.
Drottningholm Gegužės 20 d.
*Gripsholm, ... Gegužės 27 d.
*Lietuvių Ekskursija.

Informacijų ir laivakorčių kreip
kitės į vietinį agentą

SWEDISH AMERICAN LINE,
21 State St. New York, N. Y.
Chicago, Ill. 181 N. Michigan
Boston, Mass. 10 State St.
Detroit, Mich. 73 Monroe St.

Phone Cicero 1260

Dr. A. J. Gussen

LIETUVIS DENTISTAS

Hours: 10 A. M. to 9 P. M.
Sundays by Appointment

4847 WEST 14th STREET
CICERO, ILL.

Telephone Lafayette 5820

Dr. A. J. Paukštys

DENTISTAS—X-RAY

GAS GIVEN

4193 Archer Ave., Chicago.

Telephone Hemlock 0066

Dr. B. J. Rooth

LIETUVIS DENTISTAS

VALANDOS: 9 - 12; 1:30 - 5;
6:30 - 9 v. v.

7054 South Western Avenue

Office Phone Lafayette 4180

DR. V. C. STEELE

DENTIST

4180 Archer Avenue
Chicago, Ill.

DR. S. BIEŽIS

PHYSICIAN and SURGEON

OFFICE: 2201 West 22nd Street

Cor. S. Leavitt St. Tel. Canal 6222

Residence: 6640 S. Maplewood Ave.,

Phone Republic 7868—By Appointment

Hours: 1-3, 7-8 P. M. Sun. 10-12 A. M.

OFISAS ir RES. Tel. Grovehill 0617
Res. 6707 So. Artesian Avenue

DR. J. J. SIMONAITIS

GYDYTOJAS IR CHIRURGAS

2423 West Marquette Road

VALANDOS: 2 - 5 ir 7 - 9 vak.;
Ketv. 9 - 12 ryte.

Telefonas Yards 1188

Stanley P. Mazeika

GRABORIUS IR
BALZAMUOTOJAS

Moderniška Kėplyčia Dovanai:

3319 AUBURN AVENUE

GET YOUR PRINTING DONE AT

K&L Press

4736 S. Wood St. Chicago.
Phone Lafayette 6298